НЕКРОЛОГЪ

На 25 май почина нашиятъ милъ и незабравимъ

Коне Г. Самарджиевъ

кой бѣ покойниятъ, ето какво казва в. „Право“ бр. 480:

На погребението на К. Г. Самарджиевъ присѫтствуваха цѣлото солунско гражданство, българския генераленъ консулъ, г. Шоповъ, съ секретаритѣ на консулството, г. г. Я. Пѣевъ и Сарафовъ, учителитѣ отъ всичкитѣ гимназии и училища, ученици и ученички.

Опѣлото се извърши отъ цѣлото солунско духовенство начело управ. Епархията Арх. Евлогий.

Покойния е извѣстенъ въ всички кржгове на нашето отечество като дългогодишенъ и неуморимъ книжарь, чиито заслуги като такъвъ сѫ цѣнни. Тридесеть години наредъ Македония се е просвѣщавала отъ неговитѣ буквари и читанки, и календарчето му е било единственото четиво за Македония.

Той е взималъ живо участие въ всички обществени и национални въпроси, билъ е дълги години членъ въ Сол. Община.

Солунското българско гражданство съ присѫтствието си на погребението отдаде послѣдната дань къмъ своя заслужилъ съгражданинъ.

Миръ на прахътъ му!

Домашнитѣ на покойника считатъ за свой дългъ да изпоблагодарятъ на всички роднини, приятели и познати, които, било съ присѫтствието си, било телеграфически, било писмено взеха участие въ голѣмата имъ скърбь.

Солунъ, 20. XII, 1912.

Отъ сѣмейството Самарджиеви.

Честита новата 1913 година

СУРВА

Сурва, сурва година,
Весела година
Голѣмъ класъ на лоза,
Жълтъ мамулъ на лѣса,
Пълна кѫща съ коприна
Червена ябълка въ градина
Пълна кесия на шия,
Живо здраво до година,
До година до амина!

Борецъ.

Борецъ е само тоя, що срамно врать не вие прѣдъ своя неприятель, прѣдъ грозната сждба, но гордо и безстрашно издига своето знаме, макаръ и да загива въ неравната борба.

Иванъ Вазовъ.

ТОПОВЕТѢ.

Отъ наш'тѣ удари една велика
Въ Европа днесъ империя загина.
И слисаниятъ свѣтъ смутенъ извика :
„Топоветѣ и лоши сж причина!

Топоветѣ? О заблужденье смяшно!
Тѣмъ друго липсваше, на враговетѣ:
Оржжие неотразимо, страшно
Съ каквото ний ги бихме, що ги смете.

Духътъ великъ, духътъ бѣ туй оржжие,
Духътъ, кой дава сили великански,
Духътъ, кой сгрѣва, топътъ що не лъже
Той въ редоветѣ липсваше душмански.

Що значатъ на Крьозо и Крупа сѣчивата
Безъ вѣра крѣпка въ правотата своя,
Безъ жаръ въ гжрди, безъ идеалъ въ душата,
Безъ волята да побѣдишъ въвъ боя?

А ний ги имахме, и тѣзъ топове
Ужасни биха сплашенитѣ орди.
О Лозенградъ, Люле-Бургазъ, сурови
Свидѣтели сте вий на наший устремъ горди!

Духътъ, той всичко сваля, съкрушава,
Той въ сватба кървавия бой прѣвръща,
Кат' на героя мощь стихийна дава
И въ бѣгъ Решадовата сгань обръща.

Драги читатели и читателки!

Честита Ви новата 1913 година!

Дважъ по-честито да Ви е освобождението отъ турското иго, което освобождение, право да си кажемъ, никога не сме се надѣвали, че така скоро и бързо ще настане. Кой е вѣрвалъ, че великата турска империя, отъ която нѣкога и Виена е трѣперѣла, така позорно и то вжтрѣ въ единъ мѣсецъ ще бжде смазана и съ скръстени ржцѣ при Чаталджа ще иска милость отъ балканскитѣ съюзници.

Германия, Австрия и Италия — стълповетѣ на Турция и тѣ днесъ сж противъ нея. Всичко лошо за Турция допускахме, казватъ тѣ, но никога не вѣрвахме, че и войската ѝ е изродена; като гледа човѣкъ, какъ турчина $^3/_4$ отъ деня употрѣблява въ джамията въ бѣседи съ Мохамеда, сигурни бѣхме, че този народъ, само като му се покаже Корана, чудеса е въ състояние да върши, но, за турско нещастие, всичко това е било привидно — ислямизма вмѣсто самоотвержени борци, доказа, че създава нищожни фаталисти, които при първа

неудача на сѫдбата помиряватъ се съ положението и благославятъ Аллаха за пораженето.

Турската катастрофа изненада всички.

Европейскитѣ държави прѣди освободителната война направили бѣха съгласие, щото да не се допуска никакво териториално увеличение на балканскитѣ съюзници, понеже тѣ всичкитѣ се ангажираха съ въвеждането на реформитѣ въ Европейска Турция. Цѣлостьта на Турция сѫщо рѣшили бѣха да се запази, безъ, обаче, нито една отъ тѣхъ да взима задължението съ сила да попрѣчи на това.

Славнитѣ побѣди на съюзницитѣ окончателно погребаха това рѣшение на Европа. Оня дипломатъ, който би се осмѣлилъ днесъ да си издигне гласа за запазването на турската цѣлость, рискува съ камъне да бѫде пробитъ отъ народа; общественото мнѣние въ цѣлъ свѣтъ е съ насъ, което мнѣние днесъ е важенъ факторъ, и ако държавата го прѣнебрѣгва, рискува съ главата си. Това съчувствие виждаме го съ очитѣ си въ лицето на хилядитѣ доброволци и помощи, които ежедневно ни пристигатъ не само отъ Европа, но и отъ Америка и Япония даже. Братската подкрѣпа на цѣлото славянство съ Русия начело е просто трогателно. Въ тѣзи минути на изпитание, най-добрѣ може да се познае гдѣ сѫ

нашитѣ истински приятели, тѣ сж тамъ въ Русия, Чешко и Хърватско. Правителствата въ Европа, макаръ и да не могатъ да игнорират общественото мнѣние, вънъ отъ чувствата на народа иматъ отговорни задължения, които високо трѣбва да се защищаватъ — това сж икономическитѣ интереси на Европа въ Турция. Днесъ откриватъ се за тѣхъ на Балканитѣ сложни икономически и политически проблеми, които не могатъ да не внушаватъ на великитѣ държави сериозна загриженость. Въпроса за бждащето на Балканитѣ, въ еднаква степень приковава къмъ себе си вниманието на всичкитѣ кабинети, независимо къмъ коя групировка принадлежатъ тѣ.

Едно трѣбва да ни радва, че всички кабинети сж за дѣлежа на Турция и че нѣматъ никакви разногласия. Онова дѣто се казва, че тройното съглашение (Русия, Франция и Англия) сж съ насъ, а тройния съюзъ (Австрия, Германия и Италия) противъ, е съвсѣмъ невѣрно; има дѣйствително разлика въ степеньта на симпатиитѣ, но неприязънь никога. Положително рѣшено е, че Европа нѣма да ни лиши отъ плодоветѣ на нашитѣ побѣди и туй е най-важното.

Ето какво казва Поанкаре, министръ на външнитѣ работи въ Франция, по този сждбоносенъ за насъ въпросъ:

Франция и Балканската криза.

Прѣди обявяването на войната на Балканитѣ, ние направихме всичко зависящe отъ насъ за прѣдотвратяването ѝ.

Слѣдъ като войната стана неизбѣжна, употрѣбихме всички наши усилия за ограничението ѝ.

За постигането на тѣзи наши желания завързахме още тогава размѣна на мисли съ всички велики сили въ Европа и винаги сме били на мнѣние и продължаваме да сме, че само съ общо разбиране ще може да се разрѣшатъ сегашнитѣ мжчнотии на Балканитѣ.

Всичкитѣ тѣзи разговори много ще допринесатъ за бързата и права развързка на балканския въпросъ.

Франция, Русия и Англия.

Въ дипломатическитѣ бѣсѣди, които сме подемали по балканския въпросъ, винаги прѣдварително осигурявали сме си съгласието на Русия и Англия и излишно е да прибавямъ, че винаги сме дѣйствували въ пълно съгласие и довѣрие помежду си.

Отдавна страхувахъ се отъ голѣми усложнения на Балканитѣ. Лани прѣзъ мѣсецъ януари поговорихме съ Русия относително важнитѣ събития, които рано или късно ще се разиграятъ на Балканитѣ и руското правителство даде ни увѣрение, че ще се държи

за идеята относително запазването цѣлостьта на Балканитѣ.

Слѣдъ това турско-италянската война се продължи, турцитѣ извършиха суми изтѫпления въ Македония, Стара Сърбия и Черногорската граница; закъсняването въ прилагането на реформитѣ въ Македония и всичко това взе да застрашава мира на Балканитѣ.

Балканскиятъ съюзъ.

Въ началото на мѣсецъ априлъ научихме се, че България и Сърбия сѫ подписали извѣстно съглашение и, че сѫ захванати прѣговори между България и Гърция отъ друга страна; макаръ и да не бѣхме въ течението на подписавшитѣ се договори, понеже текста тѣ държаха въ тайна, веднага проумѣхме голѣмата опасность. Когато по-късно добихме по-широко освѣтление върху станалото съвсѣмъ ясно ни стана, че конфликта е неминуемъ. На много пѫти, водими отъ искрено желание къмъ Турция, изтъквахме и опасноститѣ на положението; съвѣтвахме я да ускори примирието съ Италия и да приложи истински реформи въ Македония; днитѣ минаваха и усложненията ставаха по-застрашителни.

Австрийското прѣдложение.

На 14-й августъ, прѣзъ врѣмето когато бѣхъ въ Русия и наново прѣговаряхме съ г.

Сазоновъ по въпроситѣ, които занимаваха Европа, г-нъ Берхтолдъ, австрийскиятъ министръ на външнитѣ работи, взе инициативата да се реформира Македония. Виенскиятъ кабинетъ отправи запитване до великитѣ сили дали сж разположени да влѣзатъ въ прѣговори съ него както слѣдва:

1) Да се посъвѣтва Портата да възприеме една прогресивно-децентрализационна политика, която ще задоволи законнитѣ искания на християнскитѣ ѝ поданици;

2) Да се въздѣйствува на балканскитѣ държавици миролюбиво да почакатъ резултатитѣ на тази политика.

Въ мое отсжтствие г. Бриянъ отговори на Австрия, че ние ще изучимъ прѣдложението ѝ съ най-голѣмо внимание, като прибавилъ, че политиката на Франция на Истокъ има за главенъ обектъ запазването на мира и статуквото и, че ние сме щастливи, че срѣщаме по този въпросъ еднаквость между насъ и виенския кабинетъ? Русия и тя даде подобенъ отговоръ въ Виена.

Течението на събитията стана така бързо, че Европа нѣмаше врѣме да се установи на една програма, възбуждението на духоветѣ на Балканитѣ бѣше на своя върхъ.

Французкитѣ прѣдложения.

Прѣдъ злото, което застрашаваше фран-

цузкото правителство намѣри за добрѣ, щото Европа едноврѣменно да даде миролюбиви наставления въ София, Бѣлградъ, Атина и Цетина и да прѣпоржча на Турция веднага да се заеме съ въвеждането на реформи въ Балканския полуостровъ. Прѣзъ мѣсецъ септември размѣнихме мисли съ нашитѣ съюзници и приятели върху срѣдствата за осигуряване на общо дѣйствие.

На 30-й септември българскитѣ войски, гръцкитѣ и сръбскитѣ започнаха да се мобилизиратъ; на 1-й октомври Турция послѣдва тѣхния примѣръ.

Въ врѣме на прѣбиваването на г. Сазоновъ въ Парижъ, съгласихме се да направимъ крайно усилие за запазването на мира. Направихме прѣдложение на европейскитѣ сили, което биде прието въ слѣдната форма: Русия и Австрия да заявятъ на балканскитѣ държавици, че осжждатъ всички дѣйствия, които биха нарушили мира и, опирайки се на 23 членъ отъ берлинския договоръ, взиматъ въ свои ржцѣ прилагането на реформитѣ въ Европейска Турция, разбира се, че тѣзи реформи съ нищо нѣма да накърнятъ суверенитета на султана и цѣлостьта на империята; най-сетнѣ никакво териториално измѣнение на статуквото нѣма да се дозволи слѣдъ войната. Въ сжщото врѣме Силитѣ трѣбваше да увѣдомятъ Турция, че взиматъ актъ отъ обѣщанията ѝ,

че ще реформира страната и ще я държатъ отговорна за всѣко закъсняване.

Днесъ слѣдъ свършенитѣ факти формулата за запазването на статуквото, върху която почиваше европейското съгласие пада, то бѣше мѣрка противъ мобилизацията на балканскитѣ държавици.

Войната.

За голѣмо нещастие, когато прѣдставителитѣ на Русия и Австрия правѣха постжпки прѣдъ балканскитѣ държавици въ казаниятъ духъ, съсрѣдоточването на войскитѣ бѣше вече почнато и Черна-Гора обявила бѣ вече войната.

Понеже войната не бѣше прѣдотвратена отъ тоя день, европейскиятъ концертъ трѣбваше да промѣни своя обектъ и друга надѣжда не оставаше освѣнъ да се ограничи войната по врѣме и мѣсто.

Посрѣдничеството.

Искреното желание на Европа да се ограничи войната застави силитѣ да търсятъ бързъ начинъ за посрѣдничество. Отъ 12-й до 30-й октомври европейскитѣ канцеларии ежедневно размѣняваха мисли по този въпросъ. Събитията прѣбързаха, на 4/17 октомври, два дена слѣдъ подписването мира съ Италия, Турция обяви война на България и Сърбия, а пъкъ Гърция отъ своя страна обяви война на Турция.

Послѣдователно българитѣ прѣвзеха Мустафа-Паша; Гърцитѣ Еласона и о-въ Лемносъ; Сърбитѣ прѣвзеха Прищина и Нови Пазаръ. Слѣдъ това дохажда славната побѣда при Лозенградъ. Голѣмата сръбска побѣда при Куманово; бомбардирането на Одринъ; прѣвземането на Скопие отъ сърбитѣ; Беръ отъ гърцитѣ и най-послѣ иде 16|29 октомври, въ който день при Луле-Бургазъ и Чорлу, Турция окончателно биде смазана

Г-да, отъ день на день ставаше по-ясно, че териториалното статукво е вече невъзможно и, какво една голѣма часть отъ Европейска Турция ще остане въ ржцѣтѣ на съюзницитѣ, които сж положили за завладяването на тѣзи територии много кръвъ и много пари.

Безкористие.

Прѣди всичко, за да се осигури едно успѣшно посрѣдничество, необходимо бѣ да се даде на балканскитѣ съюзници да разбератъ, че Европа нѣма намѣрение напълно или отчасти да си присвои плодоветѣ на тѣхнитѣ побѣди.

На 30 октомври Франция съ удобрението на Русия и Англия, заяви своята пълна незаинтересованость на Балканитѣ и прѣдложи да се направятъ постжпки за миръ. Слѣдъ насъ Русия направи сжщото, които съ заявлението на своята незаинтересованость не иска да каже,

че нѣма на Изтокъ политически и морални интереси, а просто, че нѣма никаква мисъль за териториално увеличение.

Въ добавъкъ нека притуримъ, че тѣзи изявления различно бидоха прѣтълкувани отъ общественото мнѣние, но днесъ, приятно ни е да отбѣлѣжимъ, че всички европейски Сили публично заявяватъ, че нѣма да прѣслѣдватъ никакви териториални увеличения. Колкото за да се откажемъ отъ Източния въпросъ, Франция никога не е мислила това.

Икономическитѣ интереси на Франция въ Изтокъ.

Въ заетитѣ отъ съюзницитѣ земи, които отчасти или изцѣло ще бѫдатъ отцѣпени отъ Турция, Франция има огромни интереси отъ различно естество и голѣма важность.

Френцитѣ сѫ най-важнитѣ кредитори на Турция; обществениятъ ѝ дългъ, по-голѣмата частъ е въ френски ржцѣ. Законъ отъ общественото право, признатъ отъ цѣлъ свѣтъ, е въ случай на разпокъсването на една държава, наслѣдницитѣ поематъ наслѣдственъ дѣлъ отъ дълговетѣ на разпокъсаната държава пропорционаленъ съ важностьта на присъединената земя.

Европейскитѣ държави общо се занимаватъ вече съ този отъ голѣма важность за тѣхъ въпросъ.

Моралнн интереси.

Надъ икономическитѣ, индустриалнитѣ и финансови въпроси, Франция има въ заетитѣ мѣста морални права, които никога нѣма да забрави.

Благодарение на частната инициатива подпомогната отъ държавата, по цѣла Македония френски училища има на всѣкждѣ.

Най-сетнѣ, споредъ берлинския договоръ намъ е прѣдоставена закрилата на католицитѣ въ Македония. По никакъвъ начинъ ние нѣма да отстжпимъ тѣзи наши права на влияние.

Кризата и Силитѣ.

До днесъ Силитѣ бѣха съгласни, че военнитѣ удари не сж свършени факти и прѣди прѣкъсването на войната никакво частно или общо вмѣшателство не упражниха надъ воюващитѣ. Разногласията между Силитѣ и съюзницитѣ или между самитѣ Сили въ интереса на мира, ще бждатъ разгледани отъ обща комисия, гдѣто всички проблеми съ взаимни отстжпки ще се изгладятъ.

Всичко, което мога да кажа относително миналото е, че Франция достойно изпълни своя дългъ защищавайки едноврѣменно своитѣ интереси, ония на нашитѣ съюзници и дѣлото на мира и цивилизацията.

За бждащето рано е да се говори, макаръ и всѣки да чувствува какво ще бжде.

Важното е днесъ, че между тритѣ държави, България, Сърбия и Черна-Гора е подписано врѣменно примирие. Надѣваме се, че и Гърция скоро ще направи сжщото.

Относително появилитѣ се недоразумѣния между балканскитѣ съюзници, надѣваме се, приятелски да се разбератъ и ще се съумѣятъ да си запазатъ моралното положение, което си спечелиха на западъ.

Пожелаваме на Турция да се отдаде на мирна работа, гдѣто се крие нейния напрѣдъкъ и часъ по-скоро да въведе въ Сирия исканитѣ ѝ отъ Франция реформи. Най-сетнѣ въ заключение Поанкаре свършва, че искрено ще се старае за продължение на Европейското съгласие за запазване на мира.

Това изявление на Поанкаре задоволи цѣлъ свѣтъ и иначе не може да бжде.

Интересно е изявлението на рускиятъ премиеръ, Коковцевъ, прѣдъ Думата по балканския въпросъ. Слѣдъ като е засвидѣтелствувалъ съ много прочувствени думи горещитѣ симпатии на всички руски сърдца къмъ военнитѣ успѣхи и единодушие на балканскитѣ държави е заявилъ, че Русия ще се старае за обезпечаването жизненитѣ интереси на тѣзи народи и за прѣмахването на всѣка опасность за европейскиятъ миръ.

Най-сетнѣ като поздравлява най-искренно инициативата на британското правителство за

задружно разглеждане на въпроситѣ относящи се до ликвидацията на балканската война, г-нъ Коковцевъ се надѣва мирно да се изглади сегашната криза.

Конференция за миръ.

На 12|25 октомври въ Чаталджа, както казахме по-горѣ, сключи се врѣменно примирие между Турция и отъ друга страна България, Сърбия и Черна-Гора.

По прѣдложение на България, Лондонъ биде избранъ за мѣсто на прѣговоритѣ.

Прѣдставители на Турция сж: Решидъ паша, Низами паша и Салихъ паша; на България — Д-ръ Даневъ, Паприковъ и Маджаровъ; на Гърция — Венизелосъ, Генадиосъ и Метаксасъ; на Сърбия—Новаковичъ, Николичъ и Весличъ; на Черна-Гора — Линковичъ, Поповичъ и Войновичъ.

Конференцията засѣдава въ *Saint James*. Първото заседание на конференцията тържествено биде открито на 3|16 декември отъ самия Сжръ Едуардъ Грей.

По ходътъ на работитѣ изглежда, че Турция ще приеме всичкитѣ искания на съюзницитѣ, макаръ и да упорствуватъ силно делегатитѣ ѝ.

Балканскитѣ делегати изискватъ:

Отстжпването на Македония, Епиръ, Одринъ, Шкодра, Янина, цѣло Одринско до Ми-

дия включително на Черното море и до Залива Енось на Егейското море; отстжпване на Критъ и другитѣ заети отъ Гърция острови; автономия на срѣдня Албания и присъединяване на сѣверна и Южна Албания.

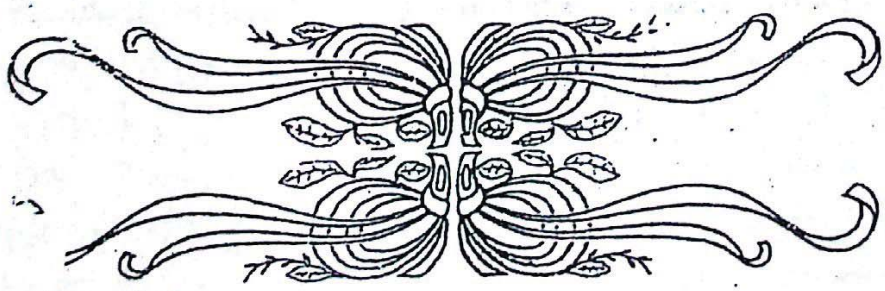
Заключение.

Както виждате, драги читатели, днесъ въ Лондонъ се погребва до вчера великата Турция. Поздравляваме Ви съ побѣдата на кръста надъ полумѣсеца и съ новата ера, която настжпва за насъ.

Ежбитѣ между народноститѣ докараха нѣкога турцитѣ въ Европа и едвамъ днесъ сжщитѣ народности поправятъ сторената тогава грѣшка, като си подадоха братска ржка срѣщу общия врагъ. Турция, вжтрѣ въ единъ мѣсецъ прѣкатуриха граденото съ вѣкове турско величие. Въ този великъ моментъ балканскитѣ държави длъжни сж трѣзвено да погледнатъ на бждащето, което ще е неминуемо слѣдствие на сегашното; днесъ тѣ сж ковачи на своето бждащо величие или пакъ черно робство.

Напослѣдъкъ получаваме много тревожни извѣстия отъ вжтрѣшностьта: нашия народъ, който не се побоя отъ турчина и води геройска борба съ мечъ въ ржката тъкмо 20 години, днесъ е подхвърленъ на нови изпитания и мжки, наново гонение срѣщу езика му и то отъ страна на освободителитѣ му.

Въ интереса на общото щастие налага ни се да потърпимъ, понеже отдаваме тѣзи изтъпления на лични и частни произволи на екзалтирани шовинисти каквито ги има всѣкждѣ. Да речемъ, че това е тъй, но властьта не трѣбва за въ бждаще да допуща подобни свѣтотатства съ нашата националность, защото работата когато ще доде до законна самозащита, катастрофата е неминуема.

Мѣсецъ	Денъ	Изгрѣва по турски	Изгрѣва по европейски	Захожда	На 12 ч. по евр. по турски ще бжде
ЯНУАРИЙ	1	2.34	7.26	4.52	7.08
	5	2.27	7.24	4.57	7.03
	10	2.20	7.22	5.02	6.58
	15	2.11	7.18	5.07	6.53
	20	2.00	7.14	5.14	6.46
	25	1.48	7.09	5.21	6.39
	30	1.36	7.03	5.27	6.33
ФЕВРУАРИЙ	1	1.29	6.59	5.30	6.30
	5	1.19	6.54	5.35	6.25
	10	1.06	6.47	5.41	6.19
	15	12.53	6.40	5.47	6.13
	20	12.39	6.32	5.53	6.07
	25	12.25	6.24	5.59	6.01
МАРТЪ	1	12.13	6.16	6.03	5.57
	5	12.00	6.09	6.09	5.21
	10	11.48	6.01	6.13	5.47
	15	11.34	5.53	6.19	5.41
	20	11.20	5.44	6.24	5.36
	25	11.07	5.36	6.29	5.31
	30	10.55	5.29	6.34	5.26
АПРИЛЪ	1	10.50	5.26	6.36	5.24
	5	10.38	5.19	6.41	5.19
	10	10.26	5.12	6.46	5.14
	15	10.13	5.04	6.51	5.09
	20	10.01	4.58	6.57	5.03
	25	9.50	4.52	7.02	4.58
	30	9.40	4.47	7.07	4.53
МАЙ	1	9.37	4.45	7.08	4.52
	5	9.29	4.41	7.12	4.48
	10	9.21	4.37	7.16	4.44
	15	9.13	4.34	7.21	4.39
	20	9.08	4.32	7.24	4.36
	25	9.02	4.30	7.28	4.32
	30	8.57	4.28	7.31	4.20
ЮНИЙ	1	8.56	4.28	7.32	4.28
	5	8.56	4.29	7.33	4.27
	10	8.56	4.30	7.34	4.26
	15	8.58	4.32	7.34	4.26
	20	8.50	4.33	7.34	4.27
	25	9.03	4.36	7.33	4.30
	30	9.10	4.40	7.30	4.36

Мѣсецъ	День	Изгрѣва по турски	Изгрѣва по европейски	Захожда	На 12 ч. по евр. по турски ще бжде	Мѣсецъ	День	Изгрѣва по турски	Изгрѣва по европейски	Захожда	На 12 ч. по евр. оп турски ще бжде
ЮЛИЙ	1	9.11	4.41	7.30	4.30	ОКТОМВРИЙ	1	12.50	6.11	5.21	6.39
	5	9.17	4.44	7.27	4.33		5	1.00	6.15	5.15	6.45
	10	9.24	4.48	7.24	4.36		10	1.12	6.08	5.08	6.52
	15	9.32	4.52	7.20	4.40		15	1.25	6.01	5.01	6.59
	20	9.40	4.58	7.14	4.46		20	1.38	6.54	4.54	7.06
	25	9.54	5.02	7.08	4.52		25	1.50	6.48	4.48	7.12
	30	10.05	5.07	7.02	4.58		30	1.43	6.44	4.44	7.16
АВГУСТЪ	1	10.12	5.10	6.58	5.02	НОЕМВРИЙ	1	2.05	6.47	4.42	7.18
	5	10.21	5.14	6.53	5.07		5	2.12	6.51	4.39	7.21
	10	10.33	5.19	6.46	5.14		10	2.20	6.56	4.36	7.24
	15	10.44	5.23	6.30	5.21		15	2.30	7.09	4.33	7.27
	20	11.57	5.28	6.31	5.29		20	2.37	7.08	4.31	7.29
	25	11.11	5.32	6.22	5.38		25	2.43	7.03	4.30	7.30
	30	11.24	5.38	6.14	5.46		30	2.47	7.03	4.30	7.30
СЕПТЕМВРИЙ	1	11.27	5.39	6.12	5.48	ДЕКЕМВРИЙ	1	2.48	7.17	4.31	7.29
	5	11.38	5.43	6.05	5.54		5	2.48	7.20	4.32	7.28
	10	11.51	5.48	6.57	6.03		10	2.48	7.23	4.34	7.26
	15	12.05	5.53	6.48	6.12		15	2.47	7.25	4.37	7.23
	20	12.18	5.58	6.40	6.20		20	2.46	7.27	4.41	7.19
	25	12.32	6.03	6.31	6.29		25	2.42	7.27	4.45	7.15
	30	12.46	6.09	6.23	6.37		30	2.35	7.26	4.51	7.09

Кждѣ и кога жънатъ

ЯНУАРИЙ. Жънатъ въ Австралия, Аржентина, Чили и Нова Зеландия.

МАРТЪ. Жънатъ въ Източна Индия и Горни Египетъ.

АПРИЛЪ. Жънатъ въ Долни Египетъ, Кипъръ, Сирия, Мала Азия, Персия и Куба.

МАЙ. Жънатъ въ Алжиръ, Централна Азия, Япония, Тексасъ и Флорида.

ЮНИЙ. Жънатъ въ Южна Франция, Испания, Португалия, Италия, Гърция, Турция, Калифорния, Орегонъ, Луизиана, Мисисипи, Алабама, Жоржи, Каролина, Тенасе, Виргиния, Кентуки, Канзасъ, Аркензасъ, Утахъ, Колорадо, и Мисури.

ЮЛИЙ. Жънатъ въ Франция, Южна Англия, Швейцария, Германия, Австрия, България, Гърция, Сърбия, Ромжния, Южна Русия, Небраска, Минезота, Винсконсинъ, Жова, Илиноесъ, Индиана, Мичиганъ, Охио, Ню-Иоркъ, Нова Англия и Горна Канада.

АВГУСТЪ. Жънатъ въ Белгия, Холандия, Дания, Полша, Худзонъ, Долна Канада, Английска Колумбия и Манирабия.

СЕПТЕМВРИЙ и ОКТОМВРИЙ. Жънатъ въ Шотландия, Швеция, Норвегия и Сѣв. Русия.

НОЕМВРИЙ. Жънатъ въ Перу и Ю. Африка.

ДЕКЕМВРИЙ. Жънатъ въ Бирмания.

Затъмнения прѣзъ 1913 г.

А. Слънчеви затъмнения.

1. Частно слънчево затмение на 24 мартъ, невидимо въ Солунъ.

2. Частно слънчево затмение на 18 августъ, невидимо въ Солунъ.

3. Частно слънчево затмение на 17 септември, невидимо въ Солунъ.

Б. Лунни затмения.

1. Пълно затмение на 9 мартъ, невидимо въ Солунъ.

2. Пълно лунно затмение на 2 септември невидимо въ Солунъ.

Фази на луната прѣзъ 1913 година.
(Солунско срѣдно врѣме).

Януарий

Първа четв.	2	10·50 с.
Пълнолуние	9	4·09 в.
Послѣд.четв.	16	0·45 с.
Новолуние	24	7·49 с.
Първа четв.	31	9·51 в.

Февруарий

Пълнолуние	7	6·06 в.
Послѣд.четв.	15	1·08 с.
Новолуние	22	6·39 с.
Първа четв.	28	9·00 в.

Мартъ

Пълнолуние	8	6·24 в.
Послѣд.четв.	15	2·18 с.
Новолуние	22	5·12 с.
Първа четв.	9	10·11 в.

Априлъ

Пълнолуние	7	6·45 в.
Послѣд.четв.	15	2·05 с.
Новолуние	23	4·05 с.
Първа четв.	30	10 47 в.

Май

Пълнолуние	7	8·32 в.
Послѣд.четв.	15	1·01 с.
Новолуние	22	2·59 с.
Първа четв.	29	11·23 в.

Юний

Пълнолуние	5	8·43 в.
Послѣд.четв.	13	11·44 с.
Новолуние	21	3·27 с.
Първа четв.	27	11·54 в,

Юлий

Пълнолуние	5	8·32 в.
Послѣд.четв.	13	10.33 с.
Новолуние	20	3·46 с.
Първа четв.	26	0.25 в.

Августъ

Пълнолуние	3	7·18 в.
Послѣд.четв.	12	9·57 с.
Новолуние	18	4.12 с.
Първа четв.	25	2·10 в.

Септемврий

Пълнолуние	2	6·06 в.
Послѣд.четв.	10	9·34 с.
Новолуние	17	6·02 с.
Първа четв.	24	2·41 с.

Октомврий

Пълнолуние	2	4·53 в.
Послѣд.четв.	10	9·50 с.
Новолуние	18	6.25 с.
Първа четв.	25	1·36 с.

Ноемврий

Пълнолуние	2	3·35 в.
Послѣд.четв.	8	11·46 с.
Новолуние	16	8·15 с.
Първа четв.	24	0·28 с.

Декемврий

Пълнолуние	2	3·17 в.
Послѣд.четв.	10	12·00 с.
Новолуние	17	8·13 с.
Първа четв.	25	11·46 в.

ЛѢТОЧИСЛЕНИЕ.

	Години
Отъ сътворението на свѣта	7420
„ потопътъ	5127
„ Рождество Христово	1913
„ какъ Константинъ Велики прогласи за господствующа вѣра Християнството въ римската империя . .	1617
„ покръстването на българитѣ при св. царь Борисъ-Михаилъ	1052
„ раздѣлението на църквата на западна и източна	1038
„ изнамѣрването на книгата . . .	537
„ падането на България подъ турцитѣ	516
„ изнамѣрването на книгопечатането	472
„ прѣвземането на Цариградъ отъ Султанъ Мухамедъ II	459
„ падането на българската църква подъ гърцката фенерска патриаршия	144
„ подновяването на българска църковна иерархия съ султански фермanъ подъ название „Екзархия“ .	43
„ руско-турската война	36
„ избирането на Негово Блаженство Иосифъ I за български Екзархъ .	35
„ избирането на първий български князъ Александъръ Батембергъ .	34
„ съединението на Сѣверна и Южна България	28

	Години
Отъ сръбско-българската война . . .	28
„ отказването отъ български прѣстола на князъ Александъръ Батембергъ	27
„ избирането на Фердинандъ Кобурготски за князъ на България . .	26
рождението на българския прѣстолонаслѣдникъ князъ Борисъ . .	19
„ гръцко-турската война	16
„ провъзгласяването на отоманската конституция	5
подновяването на III-о Българско царство	5
„ итало-турската война	2
„ обявяването освободителната война на Турция отъ Балканскитѣ държави	3 мѣсеци

Нрави у дрѣвнитѣ римляни.

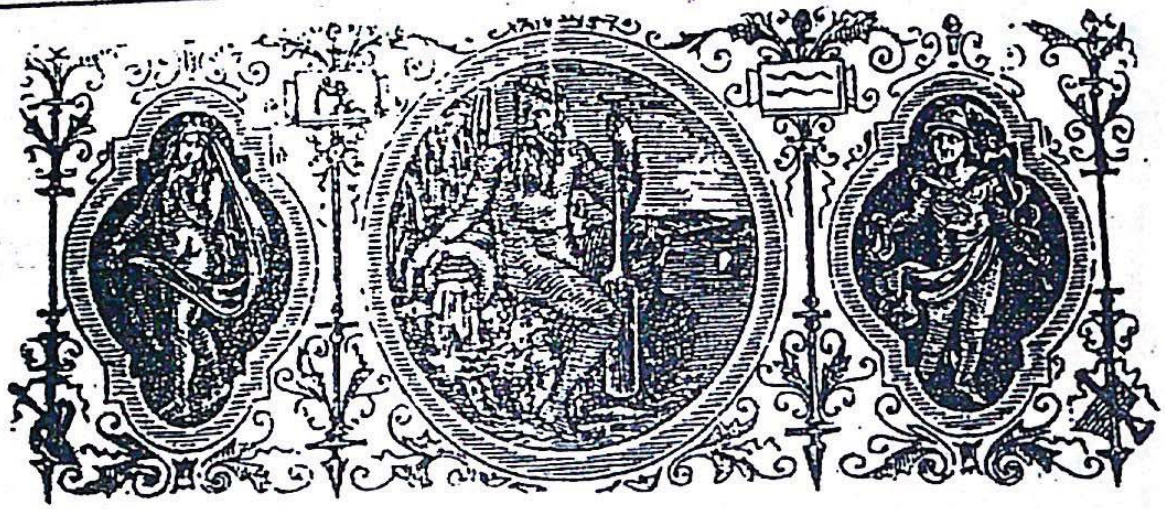
Бодили подъ ноктитѣ на краката му набили . . Ржцѣтѣ му полѣни съ газъ, надъ жарава държели напълнили единъ чорапъ съсъ пѣсъкъ — па го били до като да бълва кръвь . . . Въ устата му за врѣли на горещенъ върхъ на ржженъ . . . Показалъ се тогава единъ сановникъ именитъ и заревалъ: — Тъй! Браво! понеже своя заговоръ той още не признава, удрете! . . . По месата му да нѣма мѣсто здраво!

А клетий мжченикъ едвамъ изказалъ тѣзи рѣчи: „Признавамъ що искате — но ме у б и и т е вече!

ПАСХАЛИЯ

Рождество Христово прѣзъ 1913 г. въ срѣда
Месоядстие. . . . . дни 55
Триодътъ захваща на февруарий . . . 3
Месни заговѣзни „ „ „ . . . 17
Сирни „ „ „ „ „ . . . 24
Благовѣщение понедѣлникъ 5 недѣля поста
Възкресение Христово на априлъ . . . 14
Прѣполовение Петдесятница на май . . 8
Възнесение Христово „ „ . . . 23
Петдесятница „ юний . . 2
Петрови заговѣзни „ „ . . . 9
Петрови пости 19

. . . О не мисли, читателю, че тѣзи нѣща у нази сж станали! . . Не! Азъ не казахъ, Богъ да пази! История разказахъ азъ изъ епохи далечни, когато въ Римъ царували тирани безчовѣчни.

ЯНУАРИЙ

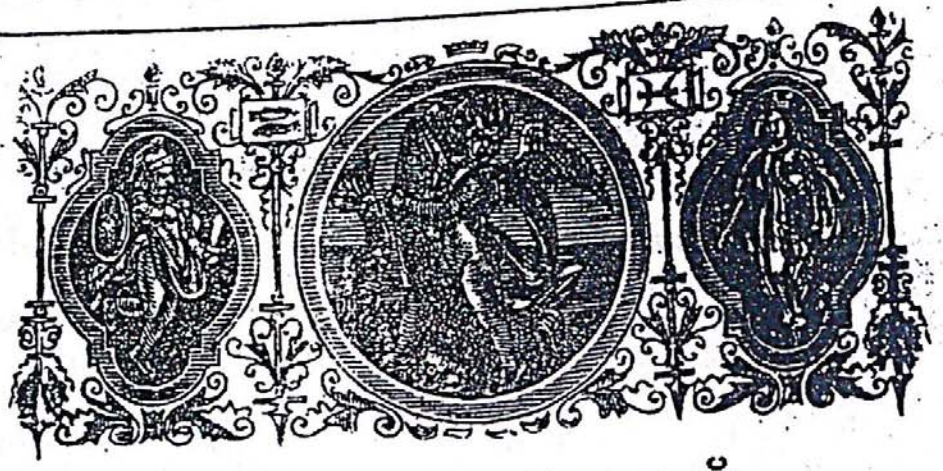
Има 31 день — денътъ е 10 часа, а нощьта 14 ч.

Новъ стилъ	Старъ стилъ	Дни	Слън. влазя въ знакъ „Водолей“	8-мо гласн	Воск. ут. еван
14	1	в.	✝ **Обрѣз. Господне Василий вел.** (Н.Г.) Утр. ев. Светаго, Ион. гл. 10, ст. 1—9, ап. Кол гл. 2, ст. 8—12, ев. Лук. гл. 2, ст. 20—21 и 40—45. (Литур. Василева)		
15	2	с.	Прѣпод. Силвестъръ папа римски.		
16	3	ч.	Пророкъ Малахия		
17	4	п.	Съб. 70 Апост. (четатъ се велики часове)		
18	5	с.	*Прѣдпраз. Богоявл.* (постъ) и Литур. Златоус.)		
19	6	н.	✝ **БОГОЯВЛЕНИЕ (Водици)** (Всичко отъ празникътъ). Ев. утр. Мар гл. 1, ст. 9—12, ап. Тит. гл. 2, ст. 1— 14 и гл. 3. ст. 1—8 ев. Мат. гл. 3, ст. 29—34 Литур. Василева.	—	—
20	7	п.	✝ **Св. Иоанъ Прѣдтеча**		
21	8	в.	Прѣп. Домника (Бабинъ-день)		
22	9	с.	Мѫченикъ Полиевктъ		
23	10	ч.	Епископъ Григорий Нисийски		

24	11	п.	* Прѣпод. Теодосий велики		
25	12	с.	Мжченица Татияна		
26	13	н.	† **Недѣля 35. Слѣдъ Богоявление** Ап Еф гл 4, ст 2-13, ев Мат гл 4, ст 12-18	2	2
27	14	п.	Отдание праз. Богоявление		
28	15	в.	Прѣпод. Павелъ и Иоанъ кушн.		
29	16	с.	Поклон. вериги Ап. Петъръ		
30	17	ч.	† *Прѣпод. Антони велики*		
31	18	п.	† *Св. Атанасий и Кирилъ Алек.*		
1	19	с.	Прѣпод. Макарий египетски		
2	20	н.	✠ **Недѣля 36** *Прѣпод. Евѳт. велики* Ап, Светаго Галат, 5, ст, 22-26 и гл, 6, ст, 1-2 ев, Нед, 10 Прокажени Лук, гл, 17, ст, 12-19	3	3
3	21	п.	Прѣпод. Максимъ Изповѣдникъ		
4	22	в.	Апостолъ Тимотей		
5	23	с.	Свещеномж.ч. Климентъ		
6	24	ч.	Прѣпод. Ксена		
7	25	п.	† *Св. Григорий Богословъ*		
8	26	с.	Прѣпод. Ксенефонтъ		
9	27	н.	✠ **Недѣля 37** *Св. Иоанъ Златоустъ* Ап. Светаго Евр гл, 7. ст, 26-28 и гл, 8, ст,1-2 ев, Нед, Закей Лук, гл. 19. ст, 1-10	4	4
10	28	п.	Прѣпод. Ефремъ Сиринъ		
11	29	в.	Прѣн. мощи на Св. Игнатий		
12	30	с.	† *Св. Три Светители*		
13	31	ч.	Св. Безсребърн. Киръ и Иоанъ		

Врѣмето. 1 топло врѣме, 2 —4 мжгляво,5 — 16 студено; 17 — 18 снѣгъ; 19 — 27 мразъ, 28 — 31 топло.

ШАРЕНИИ. „Което е станало, то е което ще стане" Бабитѣ кжпатъ булкитѣ Яжъ свинско печено, пий черно вино, за друго питай съвѣстьта си какво добро си направилъ прѣзъ изтеклия часъ, день, и мѣсецъ.

ФЕВРУАРИЙ

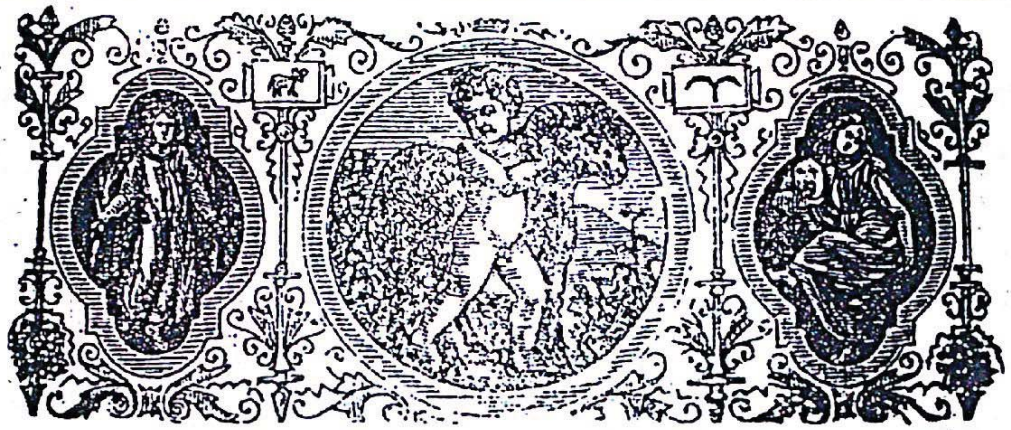
Има 28 дни — денътъ е 11 часа, а нощьта 13.

Новъ стилъ	Старъ стилъ	Дни	Слънцето влазя въ знакъ „Риби“	8-мо гласн.	Въскр ут. еван
14	1	п.	Мчч. Трифонъ (праз. на Лозар.)		
15	2	с.	† **Срѣтение Господне**		
16	3	н.	✠ **Недѣля 38** *Мит. и Фар.* (нач. трио). Ап. 2-ро Тим. гл. 3, ст. 10—15; ев. Лук. гл. 18. ст. 10—14. Прѣзъ тая седмица постъ нѣма.	5	5
17	4	п.	Прѣпод. Исидоръ		
18	5	в.	Мчченица Агапия		
19	6	с.	Прѣпод. Вуколъ		
20	7	ч.	Прѣподобни Партения		
21	8	п.	Великом. Теодоръ Стратилатъ		
22	9	с.	Мчченикъ Никифоръ		
23	10	н.	✠ **Недѣля 39** *за Блуд. Синъ, св. Хар* Ап. светаго, Евр. гл. 3, ст. 7 — 16, ев. Лук. гл. 15, ст. 11—32	6	6
24	11	п.	Свещеномчч. Власий		
25	12	в.	Прѣподоб. Мелетий		
26	13	с.	Прѣподоб. Мартиниянъ		
27	14	ч.	Св. Кирилъ учит. славянски		

28	15	п.	Апостолъ Онисимъ		
1	16	с.	Мжч. Памфилий (задушница)		
2	17	н.	✠ **Недѣля 40** *за стр. сжд. Гос.* (м. заг.) Ап. I-о Кор. гл 8, ст 8—13 и гл. 9 ст. 1—2 ев. Мат. гл. 25, ст. 31—46.	7	7
3	18	п.	Прѣподоб. Лъвъ папа римски		
4	19	в.	Апостолъ Архипъ		
5	20	с.	Прѣподоб. Лъвъ Катански		
6	21	ч.	Прѣподоб Тимот. и Евс. Ант.		
7	22	п.	Обр. мощи св мжч. въ Евгени		
8	23	с.	Свещеномжченикъ Поликарпъ		
9	24	н.	✠ **Недѣля 41** *за опрощен.* (сир. заг.) Ап. Рим. гл 13, ст. 11—14 и гл. 14, ст. 1—4 ев. Мат. гл. 6. ст. 14—21,	8	8
10	25	п.	Прѣподоб. Тарасия (нач. в. пос.)		
11	26	в.	Прѣподоб. Порфирий		
12	27	с.	Прѣподоб. Прокопий		
13	28	ч.	Прѣподоб. Василий изповѣдникъ		

Врѣмето: 1—4 вѣтъръ, 5—6 студено; 7—13 добро, 14 топло; 15—17 вѣтъръ. 18 снѣгъ, 19—24 студъ снѣгъ; съ 25—28 виелици и студъ.

ШАРЕНИИ „Управитель лишенъ отъ разумъ умножава насилствата“ Карнавалитѣ сж оживени. Въ една държава ставатъ извънредни събития. „Ще възстане народъ върху народъ и царство върхъ царство“. Вѣстникаритѣ иматъ алъшверишъ, поповетѣ отъ църква не излизатъ а Богу се молятъ. Хекимитѣ ухилени. „Не ще само молитва но иска и мотика“.

МАРТЪ

Има 31 день — денѣтъ е равенъ съ нощьта.

Новъ стилъ	Старъ стилъ	Д и н	Слънц. влазя въ знакъ „Овенъ“	8-мо гласн	Вскр. ут. ев.
14	1	п.	Мжченица Евдокия		
15	2	с.	† *Теодорова день*		
16	3	н.	**Недѣля 1-а Православна** Ап. Евр гл, 2 ст. 27-31; ев. Иоан. гл. 1 ст. 44-52	1	9
17	4	п.	Прѣподоб. Герасимъ		
18	5	в.	Мжченикъ Кононъ		
19	6	с.	Св. 42 мжч. въ Аморий		
20	7	ч.	Свещеномжч. Василий въ Херс.		
21	8	п.	Прѣподоб. Теофилактъ		
22	9	с.	† Св. 40 Мжченика (нач. Пролѣть		
23	10	н.	**Недѣля 2. Св. Григорий Солунски** Ап. Евр. гл 1, ст 10—14 и гл. 2 ст. 1—3 ев. Мар. гл. 8, ст. 33 — 38	2	10
24	11	п.	Прѣпод. Софрони Иерусалим.		
25	12	в.	Прѣподоб. Теофанъ		
26	13	с.	Прѣнесен. мощи Никофоръ цар.		
27	14	ч.	Прѣподобни Венедиктъ		
28	15	п.	Мжченикъ Агапий и друж.		
29	16	с.	М-ници Савинъ и Папи		

30	17	н.	✠ **Недѣля 3. Кръстопоклонна** Ап. Евр. гл. 4, ст. 14-16 и гл. 5, ст. 1-6 ев. Мар. гл. 8, ст. 34 - 38 и гл. 9, ст. 1	3	11
31	18	п.	Св Кирилъ Иерусалимски		
1	19	в.	Св. Мжч. Хрисантъ и Дарий		
2	20	с.	Прѣпод. Отци въ Об. Св. Сава		
3	21	ч.	Прѣподбни Яковъ		
4	22	п.	Свещеномжченикъ Василий		
5	23	с.	Прѣпод-мжчен. Никола и друж.		
6	24	н.	✠ **Недѣля 4 Св. Иоанъ Лѣствеци** Ап. Евр. гл, 6 ст. 10-20; ев. Мар. гл. 9. ст. 13-31	4	1
7	25	п.	† **Благовѣщение** (Лит. Златоустова) Утр. Ев. Лук гл. 1, ст. 39-56; ап. Евр гл. 2 ст. 11-18; ев. Лук. гл. 1 ст. 24-38		
8	26	в.	Съборъ Архан. Гавраилъ		
9	27	с.	Св. Матона Солунска		
10	28	ч.	Прѣп. Иларионъ (чете се вел. Кан.		
11	29	п.	Прѣп. Марка и Кирилъ дякона		
12	30	с.	* *Акатистъ Богородичен*		
13	31	н.	✠ **Недѣля 5 Прѣпод. Мария египет.** Ап. Евр. гл 9, ст. 11-14; ев. Мар. гл. 10 ст. 32-45	5	2

Врѣмето: 1—3 ясно и студено; 4—5 облачно; 6—7 снѣгъ, 8—11 мразъ и вѣтъръ, 12—14 разбъркано мартенско врѣме; 16—17 снѣгъ; 18—19 вилица и снѣгъ; 20 срѣдно, 21 топло, 22—25 мегко, 26—31 непостояно.

ШАРЕНИЙ „На нечестивиятъ не ще да е добрѣ, и нѣма да се продължатъ думитѣ му.“ Съ нами Богъ разумѣйте явици, яко съ нами Богъ“ Баба Марта ще се покаже много сърдита по нѣкой мѣста.

АПРИЛЪ

Има 30 дни — денътъ е 13 часа а нощьта 11.

Новъ стилъ	Старъ стилъ	Дни	Слънцето влазя въ знакъ „Телецъ“	8-мо гласн.	Воскр. ут. евап.
14	1	п.	Прѣподобна Мария		
15	2	в.	Прѣподобни Титъ чудотворецъ		
16	3	с.	Прѣподобни Никитъ		
17	4	ч.	Прѣподобни Иосифъ		
18	5	п.	Мжченикъ Теодулъ и Агатоподъ		
19	6	с.	† *Лазарово възкресение*		
20	7	н.	✠ **Недѣля 6. Входъ въ Иер.** (Цвѣт.) (Всичко отъ праздникътъ) утр. ев. Мат гл. 21, ст. 1—17, Ап. Фил. гл. 4, ст. 4—9, ев. Йон. гл. 12. ст, 1—20.	—	—
21	8	п.	Св. велики Понедѣл. (стр. сед.)		
22	9	в.	Св. велики Вторникъ		
23	10	с.	Св. велика Срѣда		
24	11	ч.	† *Св. велики Четвъртъкъ*		
25	12	п.	† **Разпятие Христово**		
26	13	с.	† **Погребение Христово**		
27	14	н.	✠ **ВЪЗКРЕСЕНИЕ ХРИСТОВО (ПАСХА)** Утр. ев. Мат. гл. 28, ст. 1—15, Ап. Дѣян гл. 1, ст. 1—8; ев. Иоан гл. 1, ст. 1—17.	1	—

28	15	п.	† **Възкресение Христово** (свѣт. сед.)		
29	16	в.	† **Възкресение Христово**		
30	17	с.	* *Свѣтла Сряда*		
1	18	ч.	*Свѣтли Четвъртъкъ*		
2	19	п.	† **Живоприемни Източникъ**		
3	20	с.	* *Свѣтла Сжбота*		
4	21	н.	✠ **Недѣля 2. Томина Св. Тома** Ап. Дѣян. гл. 5, ст. 12—20, ев. Иоан. гл, 29, ст, 19—31,	—	1
5	22	п.	Прѣподоб. Теодоръ Сикеотъ		
6	23	в.	† **Св. Великом. Георгий** (Гер.-день) Утр, ев, Лук, гл, 21, ст. 12—19; Ап. Дѣян. гл, 19, ст, 1—11; ев, Иоан, гл, 15, ст, 17—27 и гл, 16, ст, 1—2,		
7	24	с.	Мжченикъ Сава Стратилатъ		
8	25	ч.	* *Ап. и Еванг. Марко*		
9	26	п.	Прѣпод. Василий еп. Амасийски		
10	27	с.	Свещен. Симеонъ Сродн. Госп.		
11	28	н.	✠ **Недѣля 3. Мироносицитѣ** Ап, Дѣян, гл, 6, ст, 1—7; ев, Мар, гл, 1, ст, 43—47 и гл, 16. ст, 1—8	2	4
12	29	п.	Св. М-ци въ Козице		
13	30	в.	* *Ап. Иаковъ бр. Иоан. Богословъ*		

Врѣмето: 1 облачно, 2—13 студенъ вѣтъръ; 14—15 дъждъ 16—19 добро приятно врѣме; 20—21 облачно; 22 дъждъ и вѣтъръ, 23—25 добро, 26 дъждъ, 27—30 благоприятно врѣме.

ШАРЕНИИ „Защо, Господи, стоишъ отъ далечъ? защо се криешъ въ скръбно врѣме". Дѣцата се радватъ на Великдень и червенитѣ яйца, но бащитѣ и майкитѣ имъ сж укахарени. „Богъ дава но въ кошара не вкарва".

М А Й

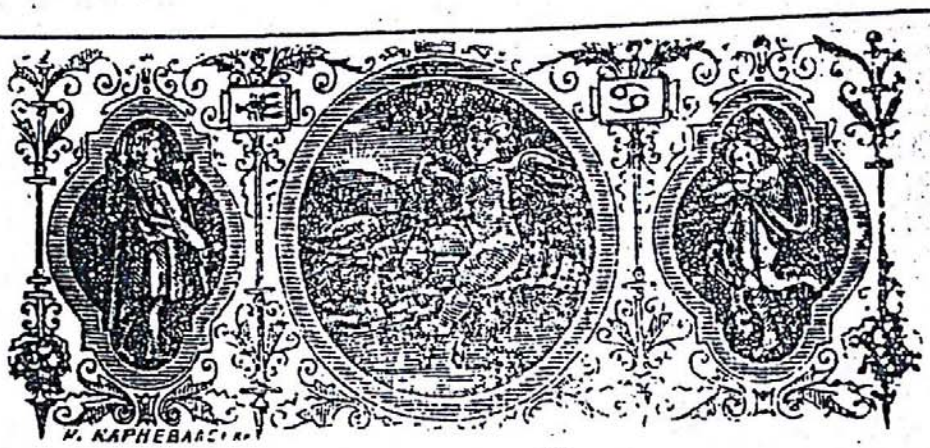
Има 31 день — денътъ е 14 часа, а нощьта 10.

Новъ стилъ	Старъ стилъ	Дни	Слънцето влазя въ знакъ „Близнецъ“	8-мо гласн.	Воскр.
14	1	с.	Пророкъ Иеримия (пр. на прол.)		
15	2	ч.	† **Св. Рав. Царь Борисъ-Мих.** (нар. пр.)		
16	3	п.	Мѫченикъ Тимотей		
17	4	с.	Прѣпод.-мѫчѐница Пелагия		
18	5	н.	✠ **Недѣля 4. Разслабленій** Ап. Дѣян. гл. 9, ст. 32-42; ев. Иоан. гл. 5, ст. 1—15.	3	5
19	6	п.	Иовъ Многострадалний		
20	7	в.	Неб. явлен. Чест. Кр. Госп. Иер.		
21	8	с.	† *Ап. и ев. Иоан. Бог. Прѣп. П-ци*		
22	9	ч.	† *Св. Николай Мирил. (лѣтни)*		
23	10	п.	* *Св. Ап. Симеонъ Зилотъ*		
24	11	с.	† **Св. Кирилъ и Методий** (гол. н. пр.) Утр. ев. Иоан. гл. 10, ст. 9-16; Ап. евр. гл. 13, ст. 17-21; ев. Мат. гл. 5, ст. 14-19		
25	12	н.	† **Недѣля 5. Самарянката** Ап. Дѣян. гл. 11, ст. 19-28; ев. Ион. гл. 4 ст. 5-42	4	7
26	13	п.	Мѫченица Гликерия		
27	14	в.	Мѫченикъ Исидоръ		

28	15	с.	Прѣпод. Похомий велики		
29	16	ч.	Прѣпод. Тодоръ Освещений		
30	17	п.	Прѣпод. Андроникъ и друж.		
31	18	с.	Мжченикъ Теодоръ и друж.		
1	19	н.	**Недѣля 6. Слѣпия** Ап. Дѣян, гл, 16, ст, 16-31; ев. Иоан, гл. 9, ст. 1-38	5	8
2	20	п.	Мжченикъ Талалей		
3	21	в.	† *Св. Равноап. Констан. и Елена*		
4	22	с.	Мжч. Василий (отдание Пасха)		
5	23	ч.	† **Възнес. Христово (Спасовъ-день)** Ап. Дѣян, гл. 1, ст, 1-12; ев, Лук, гл. 24. ст, 35-53		3
6	24	п.	Прѣпод. Симеонъ		
7	25	с.	*Трето Обр. Чест. гл. Ион. Кръс.		
8	26	н.	**Недѣля 7. Св. Отци** Ап, Дѣян, гл, 20, ст, 16-18 и 28-26; ев. Иоан. гл, 17, ст, 1-13	6	10
9	27	п.	Свещеномжч. Терапонтъ		
10	28	в.	Мжченикъ Никитъ		
11	29	с.	Мжченикъ Теодосий		
12	30	ч.	Прѣподобний Исакия		
13	31	п.	Апостолъ Иеримия		

Врѣмето: 1—2. Благоприятно врѣме, тамамъ коконитѣ да *хващатъ* Май. 3—6 облачно, 7—25 дъждъ и добро за розопроизводителитѣ, но не иза копринаритѣ. 26 ясно и топло; 27 вѣтъръ и облачно; 30—31 облаци и вѣтъръ.

ШАРЕНИИ: Градина затворена е сестра ми, невѣста, изворъ затворенъ, „източникъ запечатанъ". Тамъ гдѣ „бие българско сърце, училищата сж украсени съ вѣнци. Бай Ганьо вари розово масло, но е много умисленъ. „Гласъ народенъ гнѣвъ Божи".

ЮНИЙ

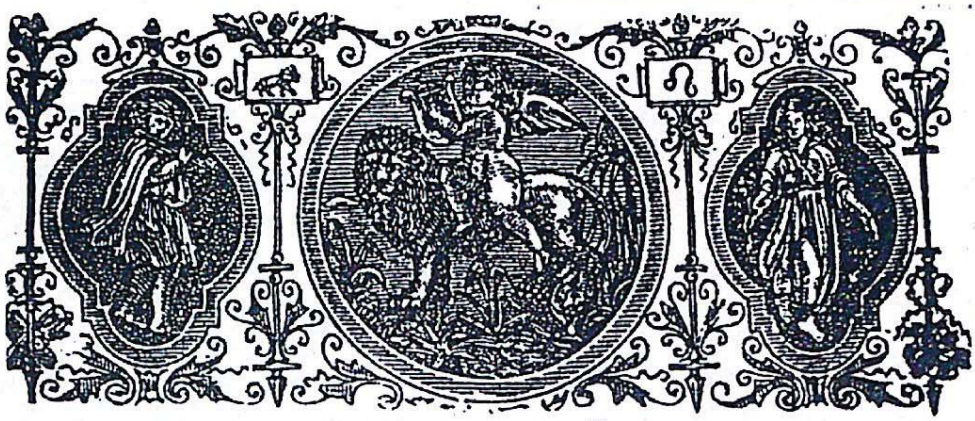
Има 30 дни — денътъ е 15 часа, а нощьта 9 часа

Новъ стилъ	Старъ стилъ	Дни	Слънцето влазя въ знакъ „Ракъ“	8-о гласн.	Въскр. (утр. евап.)
14	1	с.	Мѫченикъ Юстиниянъ (Задуш.)		
15	2	н.	✠ **ПЕТДЕСЯТНИЦА (Св. Троица)** Всичко отъ празника, Утр, ев, Ион, гл, 20 ст, 19-28; Ап. Дѣян, гл, 2, ст, 1-11; ев, Иоан. гл. 7, ст, 37-38 и гл, 8, ст, 1-2	—	—
16	3	п.	† **Св. Духъ** *(Духовъ-день)* (Прѣзъ тая седмица Срѣда и Петъкъ се блажи)		
17	4	в.	Прѣпод. Митрофанъ еп. Царигр.		
18	5	с.	Свещеномѫченикъ Доритей		
19	6	ч.	Прѣпод. Висарионъ и Иларионъ		
20	7	п.	Свещеномѫченикъ Теодотъ		
21	8	с.	* Св. Великомѫч. Теод. Стратил.		
22	9	н.	✠ **Недѣля 1. Всѣхъ Свет.** (Петр. заг.) Ап, Евр, гл, 11, ст, 35-40 и гл, 12, ст, 1-2; ев, Мат, гл. 10, ст, 32-33, и 37-38 гл, 19 ст, 27-30	8	1
23	10	п.	Свещ. Тимот. (нач. Пет. пости)		
24	11	в.	* Ап. Варт. и Вар. (*Достойно есть*)		
25	12	с.	Прѣпод. Онуф. и Петъръ Атон.		
26	13	ч.	Мѫч. Акакий и Трифилия		

27	14	п.	Пророкъ Елисей		
28	15	с.	Пророкъ Амосъ.		
29	16	н.	✠ **Недѣля 2.** Чудотвор. Тихонъ Ап, Рим, гл, 2, ст, 10-16; ев, Мат, гл, 4, ст, 18-23	1	2
30	17	п.	Свещеномч. Маноилъ и друж.		
1	18	в.	Мъченикъ Леонти		
2	19	с.	* Апост. Иуда бр. Господенъ		
3	20	ч.	* *Св. Наумъ Охридски*		
4	21	п.	Мъченица Иулиана		
5	22	с.	Свещеномъченикъ Евсевия		
6	23	н.	✠ **Недѣля 3.** Мъченица Агрипина Ап, Рим, гл, 5, ст, 1-11, ев; Мат. гл, 6; ст, 22-33	2	3
7	24	п.	† *Рожд. Иоан. Кръст.* (Еневъ-день)		
8	25	в.	Мъченица Февронія		
9	26	с.	Прѣподобни Давидъ Солунски		
10	27	ч.	Прѣподобни Самсонъ		
11	28	п.	Прѣнес. мощи Киръ и Иоанъ		
12	29	с.	† **Св. Апост. Пет. и Павелъ** (Пет. день) Утр, ев гл, 21, ст, 15-20; Ап. Кор, гл, 11, ст, 23-33; ев, Мат, гл' 16, ст, 13-19.		
13	30	н.	✠ **Недѣля 4. Съборъ 12 Апостоли** Ап, и Еван, на светитѣ. Ап, I-о Кор, гл, 4, ст. 9-16; ев. Мат. гл. 9, ст, 36-38 и гл, 10 ст, 1-8,	3	4

Врѣмето: 1 дъждъ, 2—4 добро, 5 дъждъ, 6 -- 7 добро, 8—11 дъждъ, 12 добро, 13 — 15 дъждъ; 16 мѣсено, 17 голѣмъ дъждъ съ градушка по мѣста, 18 добро; 19 — 27, дъждъ съ вѣтъръ; 20 — 30 добро и дъждъ.

ШАРЕНИИ „Человѣкъ, който често обличаваемъ, остава твърдоглавъ, внезапно ще бѫде съкрушенъ безвратно“ Учителитѣ разбущатъ ученицитѣ. Политикантитѣ въ движение. „Който се намѣри на нива да ся не враща назадъ да земе дрѣхитѣ си“. Телеграфитѣ жици брѫмчатъ извѣстяватъ катастрофи! Горещинитѣ усилени и по тая причина докторитѣ иматъ алишверишъ. Поповетѣ дрѫтъ кьораво. „Нещатъ го въ село, той пита за поповата кжща“.

Ю л и й

Има 31 день — денътъ е 14 часа, а нощьта 10 час.

Новъ стилъ	Старъ стилъ	Дни	Слънцето влазя въ знакъ „Левъ“	8-ао гласн.	Въскр.
14	1	п.	* *Св. Безсребреници Козма и Дам.*		
15	2	в.	Положение ризи Прѣс. Богор.		
16	3	с.	Мѫченикъ Никинтъ		
17	4	ч.	* Прѣпод. Андрей Критски		
18	5	п.	* Прѣподобни Атанасий Атонски		
19	6	с.	* Прѣподобни Сисой велики		
20	7	н.	✠ **Недѣля** 5 Св. Недѣля Огненна Ап, Рим, гл, 10 ст, 1-10; ев, Мат, гл, 8, ст, 28-34 и гл, 9, ст, 1	4	5
21	8	п.	Мѫченикъ Прокопий		
22	9	в.	Мѫченикъ Пангратий		
23	10	с.	45 Мѫченици въ Никополъ		
24	11	ч.	* *Мѫченица Ефимия и Св. Олга*		
25	12	п.	Мѫченици Прокла и Илария		
26	13	с.	Съборъ Арх. Гавраилъ		
27	14	н.	✠ **Недѣля 6—Св. Отци** (6 Вс. Съборъ) Ап, Евр, гл, 13, ст, 7-17; ев, Мат, гл, 5, ст, 14-20	5	6
28	15	п.	* *Мѫченици Кирилъ и Иулита*		

29	16	в.	Свещеномѫченикъ Антиногенъ		
30	17	с.	* *Св. Мѫченица Марина*		
31	18	ч.	Мѫченица Вакинта и Емилиана		
1	19	п.	Прѣпод. Макрини и Дия		
2	20	с.	✠ **Св. Пророкъ Илия** (Илинъ-день) Ап, Съб, пос, Яков, гл, 5, ст, 10-20, ев. Лук, гл, 4, ст, 23-30		
3	21	н.	✠ **Недѣля 7** Прѣп. Симеонъ и друж. Ап, Рим, гл, 15 ст, 1-7; ев, Мат, гл, 9, ст, 27-34	6	7
4	22	п.	Св. Равноап. Мария Магдалина		
5	23	в.	Мѫченици Трофимъ и Теофилъ		
6	24	с.	Мѫченица Христина		
7	25	ч.	* *Успѣние Св. Анна*		
8	26	п.	Мѫченикъ Ермолай		
9	27	с.	† *Св. Пантел. и Св. 7-мо числен.*		
10	28	н.	**Недѣля 8.** Ап. Прохоръ и Никаноръ Ап. Кор, гл, 1, стр, 10-18; ев, Мат, гл, 14 ст, 14-22	7	8
11	29	п.	Мѫченикъ Калиникъ		
12	30	в.	Апостоли Сила и Силуанъ		
13	31	с.	Прѣпод. Евдокия (Богор. загов.)		

Врѣмето: 1 добро съ вѣтъръ, 2 голѣмъ дъждъ съ градушка; 3—4 добро, 6 облачно и вѣтъръ, 11—13 дъждъ, 14—22 горѣщо, 23—26 дъждъ, 27—28 добро, 29 облачно и вѣтъръ, 30—31 добро.

ШАРЕНИИ „Кто твою, спасе ризу раздра; Аріи Ти рекълъ ови". Кой искаше да раздере Христовата българска църква и течество. Иматъ думата Ст. Костовъ и Д. Мишевъ бивши Екзархийски храненици. Търговцитѣ на розово масло се събиратъ а конференция какъ да излъжатъ Бай Ганьо да му взематъ маслото по ефтино. Не хули да не чуешъ хула".

АВГУСТЪ

Има 31 день — денътъ е 13 часа, а нощьта 11.

Нов стилъ	Старъ стилъ	Дни	Слънцето влазя въ знакъ „Дѣва“	8-о гласн.	Въскр. ут. енан
14	1	ч.	* Пр. Жив. Кр. Гос. и св. Мак. (н. п).		
15	2	п.	Прѣн. мощи Арх. Стефанъ		
16	3	с.	Прѣпод. Исакъ и друж.		
17	4	н.	✠ **Недѣля 9.** Св. 7 Отроци Ап. Кор. гл. 3 ст. 9-17; ев. Мат. гл. 14. ст. 22-34	8	9
18	5	п.	Прѣпразднен. Прѣображение		
19	6	в.	† **Прѣображение Господне** Утр. ев. Лук. гл, 9, ст, 28-36; ап, II-о съб. апос, Пет, гл. I, ст, 10-12 ев, Мат, гл, 17, ст, 1-12		
20	7	с.	Мѫченикъ Дометий		
21	8	ч.	Прѣпод. Емилианъ изповѣдникъ		
22	9	п.	Апостолъ Матей		
23	10	с.	Мѫч. и Архид. Лаврентий		
24	11	н.	✠ **Недѣля 10.** Мѫч. и Арх. Евпилъ Ап, Кор, гл, 4 ст, 9-16; ев, Мат, гл, 17, ст, 14-23	1	10
25	12	п.	Мѫченикъ Фотий		
26	13	в.	Прѣпод. Максимъ Исповѣдникъ		

27	14	с.	Прѣдпразденство Богородично		
28	15	ч.	† **Успѣние Пр. Богородици** (Гол. Бог.		
29	16	п.	Утр, ев Лук гл I с т [illegible]: Ап Фил гл 2 ст 5-11; ев Лук [illegible] ст 38-42 и гл, 11, ст, 27-28,		
			* *Св. Обрусъ Господенъ*		
30	17	с.	Мжченикъ Миронъ		
31	18	н.	✠ **Недѣля 11.** Мжч. Флора и Лавра Ап Кор гл 9 ст 3-12 Св Мат гл 18 ст 23-35	2	11
1	19	п.	Мжченикъ Андрей		
2	20	в.	Пророкъ Самуилъ		
3	21	с.	Апостолъ Тадей		
4	22	ч.	Мжченикъ Агатоникъ и друж.		
5	23	п.	* *Отдание Успѣние Богородично*		
6	24	с.	Свещеномжченикъ Евтихий		
7	25	н.	✠ **Недѣля 12.** Въз. мощ. на ап. Варт. Ап, Кор гл 15, ст, 1-11; ев, М гл 19 стр. 16-26	3	1
8	26	п.	Мжченикъ Адрианъ		
9	27	в.	Прѣподобни Пименъ		
10	28	с.	Прѣподобни Мойсей		
11	29	ч.	† **Обсѣч. Чест. гл. Иоанъ Кръс. (пост.)**		
12	30	п.	Св. Александъръ Невски		
13	31	с.	* Честн. поясъ Пр. Богородици		

Врѣмето: 1—4 добро, 5—6 дъждъ, 7—9 смѣсено, 10 голѣмъ дъждъ съ вѣтъръ; 11—13 дъждъ, 14-15 добро и вѣтъръ, 16—28 добро, 29 — 31 облачно и вѣтъръ.

ШАРЕНИИ „Устата на праведнитѣ сж источникъ на животъ, а устата на нечестивитѣ, неправда ще покрие". Появява се нова планета. Селенитѣ прѣбиратъ хранитѣ отъ полето. Голѣмцитѣ се връщатъ отъ разходкитѣ си. Политиканитѣ въ вълнение

СЕПТЕМВРИЙ

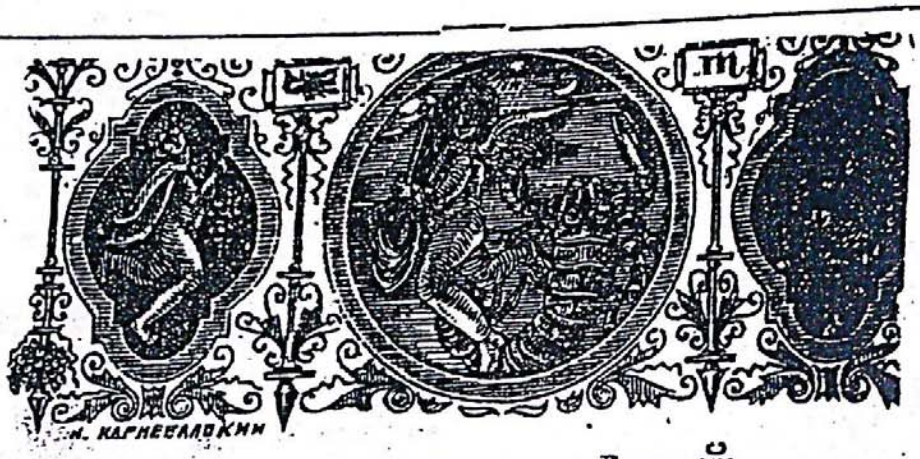
Има 30 дни — денътъ е равенъ съ нощьта.

Новъ стилъ	Старъ стилъ	Дни	Слънцето влазя въ знакъ „ВѢСИ“	8-о гласн.	Въскр. ут. евап.
14	1	н.	✠ **Недѣля 13.** *Нач. Инд, и Сим. Ст.* Ап и Евангелие Индикта Ап Тим гл 2; ст [illegible] Ев гл 4, ст 16-22	4	2
15	2	п.	Мѫченикъ Мамантъ		
16	3	в.	Свещеномѫченикъ Антимъ		
17	4	с.	Свещеномѫченикъ Василий		
18	5	ч.	Пророкъ Захарий и Елисавета		
19	6	п.	* Чудо Архан. Михаилъ		
20	7	с.	Прѣдпраздненство Богородично		
21	8	н.	✠ **Недѣля 14. Рождес. Богород.** (М. Б.) Ап Ев, Недѣля прѣдъ Възд. Ап. Гал. гл. 6. ст. 11-18 ев, Ион, гл, 2, ст. 1ᵉ-17	5	3
22	9	п.	† *Св. Богот. Иоакимъ и Анна*		
23	10	в.	Мѫчен. Миндори и Митродори		
24	11	с.	Прѣподобна Теодора		
25	12	ч.	Мѫченикъ Автономъ		
26	13	п.	* Обновение Храма и прѣдпразд.		
27	14	с.	† **Кръстовъ-день** (постъ) Утр. ев, Ион. гл, 12 ст, 28-36, Ап, I Кор, гл. I, ст, 18-24, ев, Ион, гл, 19, ст, 6-11, 13-20, 25-28 и 31-35		

28	15	н.	✠ **Недѣля 15. Слѣдъ Въздвижение,** Ап Гал гл 2, ст 16-20; ев Мар гл. 8, ст 37-38 и гл. 9, ст. 1	6	4
29	16	п.	Великомжченикъ Ефтимия		
30	17	в.	Мжч. София, Вѣра, Над. и Люб.		
1	18	с.	Прѣпод. Евмения Гортински		
2	19	ч.	Мжченикъ Трофимъ		
3	20	п.	* Св. Великомжч. Евстатий и друж.		
4	21	с.	Ап. Кострадъ (Отд. праз. Възд.)		
5	22	н.	✠ **Недѣля 16.** Свещеномжч. Фока Ап. II Кор. гл. 6, ст. 1-10; ев. Лук. гл. 5, ст. 1-11	7	5
6	23	п.	† *Зачат. Св. Иоана Кръстителя*		
7	24	в.	Първомжченица Текла		
8	25	с.	Прѣподобна Евросина		
9	26	ч.	† *Прѣдставлен. Иоанъ Богослова*		
10	27	п.	Мжченикъ Калистратъ		
11	28	с.	Прѣподобни Харитонъ		
12	29	н.	✠ **Недѣля 17.** Прѣп. Кир. Отшел. Ап. II-о Кор. гл. 6, ст. 16-18, и гл. 7, ст. 1-2; ев. Лук. гл. 6, ст. 31-37	8	6
13	30	п.	Прѣпод. Григорий		

Врѣмето: 1—19 добро врѣме за гроздоборъ, по нѣкога облачно, 20—30 ясно, добро и пияно врѣме. Ново вино всичко право.

ШАРЕНИИ „Има три най-голѣми грѣха на свѣта: да зивидишъ на мжжа и жената, да отдѣлишъ сина отъ бащата, и—да оженишъ човѣка". Гроздоберътъ не е отъ многото добри, при все това много глави ще се пробиятъ. —Жена безумна е блядлива, глупава и иищо незнае

ОКТОМВРИЙ

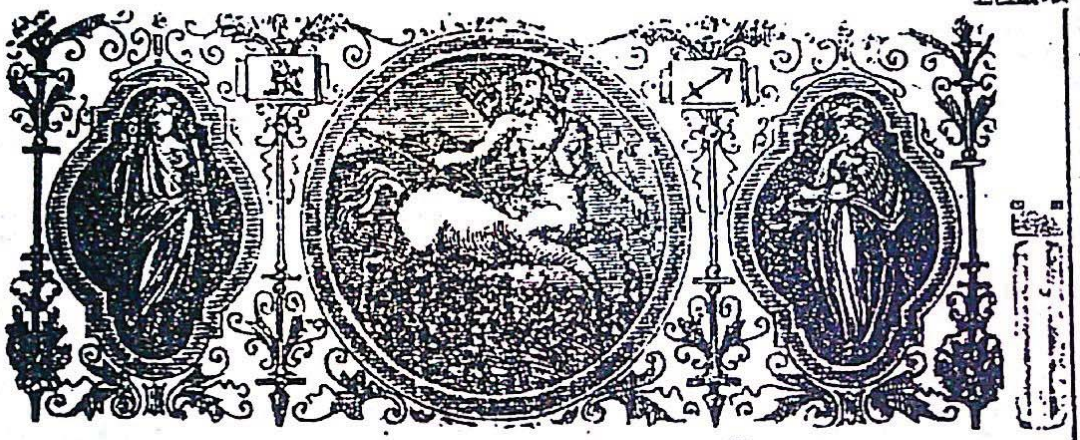
Има 31 день — денътъ е 11 часа, а нощьта 13 часа.

Новъ стилъ	Старъ стилъ	Дни	Слънцето влазя въ знакъ „Скорпия“	8-мо гласн.	Въскр. ут. евап
14	1	в.	† *Покровъ Пр. Богородицы*		
15	2	с.	Мжченикъ Киприянъ		
16	3	ч.	Свещ. Мжч Дионисий Ареопаг.		
17	4	п.	Свещеномжченикъ Иеротей		
18	5	с.	Мжченица Харетина		
19	6	н.	✠ **Недѣля 18** *Св. Апостолъ Тома* Ап., светаго, I-о Кор. гл, 4 ст, 9-16; ев, Нед. Лук. гл. 7, ст. 11-16	1	7
20	7	п.	Мжченици Сергий и Вакха		
21	8	в.	Мжченица Пелагия		
22	9	с.	* *Апостолъ Иаковъ*		
23	10	ч.	Мжчен. Евлампия и Евлампий		
24	11	п.	Апостолъ дяконъ Филипъ		
25	12	с.	Мжчен. Провъ (Петков. задуш.)		
26	13	н.	✠ **Недѣля 19. За Св. Отци** (7 Вс. Съб.) Ап, Тим, гл, 3 ст, 7-15; ев, Лук. гл, 8 ст 26-39	2	8
27	14	п.	† *Прѣпод. Параскева* (Петк.-день)		
28	1	в.	Мжченикъ Лукиянъ		
29	16	с.	Мжченикъ Лонгинъ Стотникъ		

30	17	ч.	Пророкъ Осия и Мжч. Андрей		
31	18	п.	† *Ап. и Евангелистъ Лука*		
1	19	с.	† *Пр. Иоанъ Рил. Чуд.* (Дим. зад.)		
2	20	н.	✠ **Недѣля 20.** Мжченикъ Артемий Ап. Евр. гл. 11, ст, 11 19; ев. Лук. гл. 8, ст. 27-39	3	9
3	21	п.	Прѣподобни Иларионъ		
4	22	в.	Св. равноапостолъ Аверкий		
5	23	с.	* Апост. Иаковъ бр. Господенъ		
6	24	ч.	Мжченикъ Аретъ и друж.		
7	25	п.	Мжч. Макриянъ и Мартирия		
8	26	с.	† **Св. Великом. Димитрий** (Дим. день) Утр. ев. Мат. гл 10, ст. 16-32; ап II-о Тим. гл. 2, ст. 1-10; ев. Ион, гл. 15, ст. 17-27. и гл. 16 ст. 1-2		
9	27	н.	✠ **Недѣля 21.** Мжченикъ Несторъ Ап. Гал. гл. 2 ст. 16-20; ев. Лук. гл. 8, ст 41-56	4	10
10	23	п.	Мжченикъ Партения		
11	29	в.	Мжченица Анастасия		
12	30	с.	Мжченици Зиновий и Зиновия		
13	31	ч.	Апост. Стихий съ друж.		

Врѣмето: 1 дъждъ, 2—3 добро, 4 дъждъ, 5—6 добро, 7—8 студъ и вѣтъръ, 9 снѣгъ, 10—12 добро, 13 дъждъ, 14—22 добро и вѣтъръ, 23 облачо, 24—31 есенно врѣме, облачно дъждъ и снѣгъ на балканитѣ.

ШАРЕНИИ „Мълчането и неговореното сж двѣ различни нѣща Мълчането е пакость, неговореното добродѣтель». На високитѣ мѣста силни виялици и бури голѣми. Единъ царь има много да прѣкара отъ своитѣ си любимци. Една царица ще роди двѣ чудновати близначета Поповетѣ вѣнчаватъ. Жена вѣчна влина.

НОЕМВРИЙ

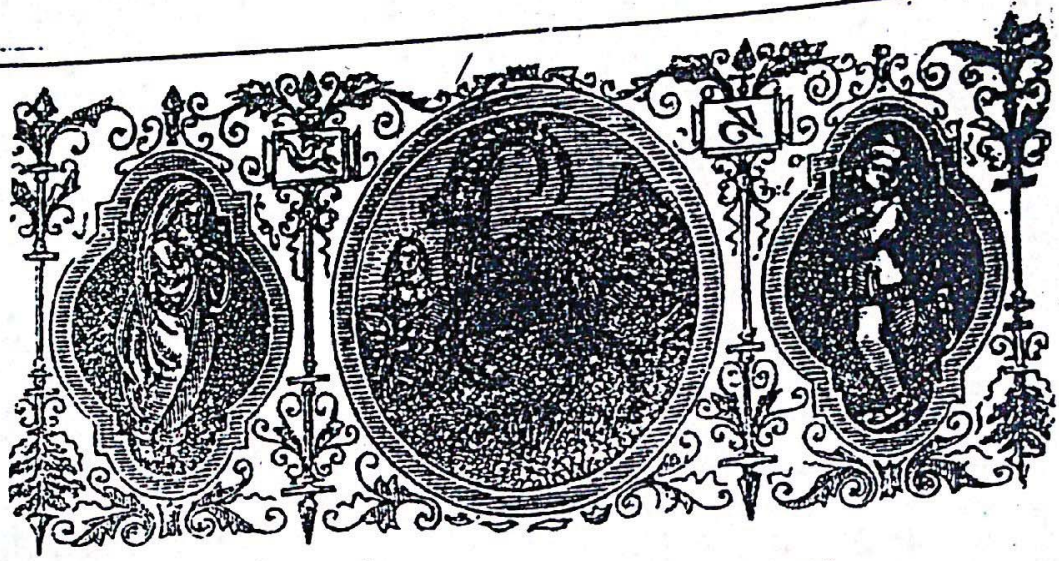
Има 30 дни — денътъ е 10 часа, а нощьта 14 часа

Новъ стилъ	Старъ стилъ	Дни	Слънцето влазя въ знакъ „Стрѣлецъ“	8 о глас.	Вскр. ут. еван
14	1	п.	* *Св. Безср. Козма и Дамяна*		
15	2	с.	Мжченикъ Акиндъ (Арх. задуш.)		
16	3	н.	☩ **Недѣля 22.** Мжченикъ Акепсимъ Ап. Гал. гл. 6, ст. 11-18; ев. Лук. гл. 16, ст. 19-31	5	11
17	4	п.	Прѣподобни Иоаники велики		
18	5	в.	Мжченикъ Галактионъ		
19	6	с.	Прѣподобни Павелъ		
20	7	ч.	33 мжченици въ Митилинъ		
21	8	п.	† **Архангеловъ день.** Утр. ев. Мат. гл. 18, ст. 10-20 ап. евр. гл. 2, ст. 2-10, ев. Лук. гл. 3, ст. 10-29		
22	9	с.	Мжченикъ Онисифоръ		
23	10	н.	☩ **Недѣля 23.** Апос. Ерастъ и др. Ап. Еф. гл. 2, ст. 4-10; ев. Лук. гл. 10, ст. 25-37	6	1
24	11	п.	* Мжчен. Мина, Викт. и Викенд.		
25	12	в.	Прѣпод. Иоанъ Милостиви		
26	13	с.	† *Св. Иоанъ Златоустъ*		
27	14	ч.	† *Св. Апост. Филипъ* (Кол. заг.)		

28	15	п.	Мѫченикъ Гурий (нач. пости)		
29	16	с.	* Апост. и еванг. Матей		
30	17	н.	✠ **Недѣля 24.** Св. Григорий Неокес. Ап, Еф. гл, 2. ст. 14-22; ев. Лук. гл. 12 ст 16-21	7	2
1	18	п.	Мѫченикъ Платонъ		
2	19	в.	Пророкъ Авдий		
3	20	с.	Прѣдпраздненство Богородично		
4	21	ч.	† **Входъ въ храма Пр. Богородици** (Виждъ 15-й Августъ Еван. и апост.)		
5	22	п.	Апостолъ Филимонъ		
6	23	с.	Прѣподоб. Амфилотий		
7	24	н.	✠ **Недѣля 25.** *Великом. Екатерина* Ап. светая Еф, гл 6 ст. 10-17; ев неѣлно, Лук, гл, 18. ст, 18-27	8	3
8	25	п.	Прѣпод. Климентъ (от. пр. Бог.)		
9	26	в.	Прѣподобни Алипий Стълпникъ		
10	27	с.	Мѫченикъ Иаковъ Персийски		
11	28	ч.	Прѣпод. Стефанъ Нови		
12	29	п.	Прѣподобни Параманъ		
13	30	с.	† *Апостолъ Андрей* Пѣрвозвани		

Врѣмето: 1 облачно, 2—4 вѣтъръ, 5 снѣгъ и студъ, 6 — 14 мразъ и мъгла, 15 дъждъ, 16 — 17 снѣгъ. 18—19 студено, 20—21 тихо, 22 —23 снѣгъ, 24—30 меко врѣме.

ШАРЕНИИ „Нито единъ човѣкъ не е въ състояние да оцѣни стойностьта на жената, която умѣе да се прѣструва“ Въ много народни събрания (парламента) депутатитѣ сѫ хващатъ за гушитѣ. Единъ царь прѣдприема пѫтешествие въ далечни страна: „Жената е като крава: легни-ляга, стани-става“.

ДЕКЕМВРИИ

Има 31 день—денътъ е 9 часа, а нощьта 15 часа.

Новъ стилъ	Отаръ стилъ	Дни	Слънцето влазя въ знакъ „Козирогъ“	8-о гласн.	Въскр, ут, еван
14	1	н.	✠ **Недѣля 26** Пророкъ Наумъ Ап. Еф. гл. 5, ст. 9-19; ев. Лук. гл. 18, ст. 35-43	1	4
15	2	п.	Пророкъ Авакумъ		
16	3	в.	Пророкъ Софония		
17	4	с.	Мѫченица Варв. и Иоанъ Дамас.		
18	5	ч.	† *Прѣпод. Савва Освещени*		
19	6	п.	† *Св. Никол. Чудот. Мирил.* (Н. д.) Утр. ев, Ион, гл, 10 ст, 1-9; ап, Евр, гл, 13 ст 17-21 ев. Лук. гл, 6 ст, 17-20		
20	7	с.	Прѣподобни Амвросий		
21	8	н.	✠ **Недѣля 27.** Прѣподобни Патапий Ап Еф, гл, 6 ст, 10-18; ев Л, гл 13 ст 10-17	2	5
22	9	п.	† *Св. Анна (зач. Пр. Богор).*		
23	10	в.	Мѫченикъ Мина и Ермогенъ		
24	11	с.	Прѣподоб. Данаилъ Стълпникъ		
25	12	ч.	† *Св. Спиридонъ* (Катол. Р. Хр.)		
26	13	п.	Мѫченикъ Евстатий и др.		
27	14	с.	Мѫченикъ Тарасий и др.		

28	15	н.	✠ **Недѣля 28. Св. Праотець** Ап Кол гл 3 ст 4-11; ев Лук. гл 14 ст 16-24	3	6
29	16	п.	Пр. Агей и свещеном. Модистъ		
30	17	в.	Пр. Дан. и 3 отр. въ огн. пещь		
31	18	с.	Мжченикъ Севастиянъ и друж.		
1	19	ч.	Мжч. Бонифац. (европ. новагод.)		
2	20	п.	* Свещеном. Игнатий Богоносецъ		
3	21	с.	Мжченица Юлиана		
4	22	н.	✠ **Недѣля 29. Прѣдъ Рожд. Христово** Ап. Евр. гл. 11, ст. 9-10. ев. Мат. гл, 1. ст, 1-25	4	7
5	23	п.	10 мжченици въ Критъ		
6	24	в.	Пр. (Мал. Кол. чет. се в ч. Л. Вас.)		
7	25	с.	† **РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО** Утр, ев, Мат, гл. 11 ст. 18-25; ап, евр, гл. 2. ст. 11-18; ев. Мат. гл. 2. ст. 13-23		
8	26	ч.	† Съб. Пр. Бог. и Св Иосифъ		
9	27	п	† Св. Архидяконъ Стефанъ		
10	28	с	Св. мжченици въ Никомидия		
11	29	н.	✠ **Недѣля 30.** Слѣдъ Рож. Христово Ап. Гал. гл. 1. ст. 11-19; ев. Мат. гл, 2. ст. 13-33	5	8
12	30	п.	Мжченикъ Анисий		
13	31	в.	† *Отд. праз. Рож. Хрис.* (бжд. веч.		

Врѣмето: 1—3 меко врѣме и вѣтъръ, 4—5 дъждъ, 6—13 смѣсено, 14—20 облачно и вѣтъръ, 21 — 22 снѣгъ, 23 — 27 ясно и студено, 28 — 29 вѣтъръ и студъ, 30—31 ясно и студъ.

ШАРЕНИИ: Всѣко дѣте е до нѣкадѣ гений, а всѣки гений—до нѣкадѣ дѣте". Слава въ вишнихъ Богу и на земята миръ". Честита новата 1911 година до година до Амина, Отъ това повече здраве.

МАНИФЕСТЪ

КЪМЪ

БЪЛГАРСКИЯ НАРОДЪ

БЪЛГАРИ,

Въ продължение на 25-годишното Ми Царуване, Азъ съмъ дирилъ винаги въ мирна културна работа напрѣдъка, щастието и славата на България, и въ тази посока Азъ желаехъ да върви постоянно Българскиятъ народъ.

Провидѣнието, обаче, е сждило инакъ. Настана моментъ, когато българското племе е повикано да напустне благодатьта на мира и да прибѣгне къмъ оржжието за постигането на една велика задача.

Отвждъ Рила и Родопитѣ нашитѣ братя по кръвь и по вѣра не бѣха честити и до днесъ, тридесеть и петь години слѣдъ нашето освобождение, да се сдобиятъ съ сносенъ човѣшки животъ.

Всички усилия, направени за достигането на тази цѣль, както отъ Великитѣ Сили, така и отъ българскитѣ правителства не съз-

дадоха условия, при които тия християни да се радватъ на човѣшки права и свобода.

Сълзитѣ на балканския робъ, воплитѣ на милионно християнско население не можаха да не покъртятъ нашитѣ сърдца, сърдцата на тѣхни еднородци и едновѣрци, които дължимъ свобода и миренъ животъ на една велика християнска освободителка. И Българскиятъ народъ си спомня историческото слово на Царя-Освободителя: „Святото дѣло трѣбва да се доведе до край".

Нашето миролюбие се изчерпа. . . За да помогнемъ на угнетеното християнско население въ Турция, никакво друго срѣдство не ни остава, освѣнъ да се обърнемъ къмъ оржжието. Само съ това срѣдство ние виждаме, че ще можемъ да му спечелимъ закрила на живота и имота. Анархията въ Турско заплаши и нашиятъ държавенъ животъ. Слѣдъ клането въ Щипъ и Кочани, намѣсто да се даде на страдащитѣ права и удовлетворение, каквото ние поискахме, Турското правителство заповѣда мобилизация на своитѣ въоржжени сили. Така се извика на тежко изпитание нашето дълготърпѣние.

Хуманнитѣ християнски чувства, свещениятъ дългъ да се помага на братя, когато ги застрашава изтрѣбление, честьта и достойнството на България Ми наложиха повелителния дългъ да повикамъ подъ знамената приготвенитѣ за отбрана на отечеството синове.

Нашето дѣло е право, велико и свято. Съ смиренно упование въ закрилата и помощьта на Всѣвишния, възвѣстявамъ на Българския народъ, че войната за човѣшки права на християнитѣ въ Турция е обявена.

Повелявамъ на храбрата Българска войска да навлѣзе въ турскитѣ прѣдѣли! Редомъ и наедно съ насъ ще воюватъ противъ общия неприятель за сжщата цѣль, войскитѣ на сдруженитѣ съ България балкански държави: Сърбия, Гърция и Черна-Гора. И въ тая борба на кръста противъ полумѣсеца, на свободата срѣщу тиранията, ние ще имаме симпатиитѣ на всички ония, които обичатъ правдата и напрѣдъка. Силенъ съ тия симпатии, нека юначниятъ български войникъ си спомни геройскитѣ дѣла на своитѣ бащи и дѣди и доблестьта на своитѣ учители—руси освободители и нека лѣти отъ побѣда къмъ побѣда.

Напрѣдъ! Богъ е съ насъ!

Издаденъ въ ст. София на 5 октомврий 1912 г.

На първообразното съ собствената на Негово Величество ржка написано:

ФЕРДИНАНДЪ.

Подписали:

Прѣдседатель на Министерския съвѣтъ, Министъръ на Външнитѣ Работи и Изповѣданията: **Ив. Ев. Гешовъ.**

Министъръ на Вжтрѣшнитѣ работи и Народното здраве: Ал. **Людскановъ.**

Министъръ на Народното Просвѣщение: **Ив. Пѣевъ.**

Министъръ на финансиитѣ: **Т. Теодоровъ.**

" " правосжд.: **А. Абрашевъ.**

" " войната, Генералъ - Лейтенантъ: **Н. Никифоровъ.**

Министъръ на Търговията, Промишлеността и Труда: **Хр. Тодоровъ.**

Министъръ на Земледѣлието и Държавнитѣ имоти: **Д. Христовъ.**

Министъръ на Общественитѣ Сгради, Пжтищата и Благоустройството: **Д. М. Яблански.**

Министъръ не Желѣзницитѣ, Пощитѣ и Телеграфитѣ: **А. Франгя.**

Пръвземането на редутътъ

Прѣди нѣколко врѣме, единъ войникъ, мой приятель, умрѣлъ послѣ отъ трѣска въ София, ми разказа веднъжъ първото сражение, въ което той участвувалъ. Неговиятъ разказъ толкова ме порази, че азъ си го записахъ по паметь тутакси щомъ улучихъ свободно врѣме.

„Азъ влѣзохъ въ полкътъ на 4-й септември вечерьта. Намѣрихъ полковникътъ на бивакътъ. Той ме прие отъ най-напрѣдъ доста грубо; но слѣдъ като прочете рекомандателното писмо отъ генералъ Б. промѣни обноската си и ми проговори нѣколко учтиви думи.

Азъ бидохъ прѣдставенъ отъ него на своя капитанинъ, който тъкмо що бѣ се върналъ отъ една рекогнесцировка. Този капитанъ, когото азъ нѣмахь врѣме да упозная отблизо, бѣше едъръ мургавъ човѣкъ съ груба и противна физиономия. Билъ е простъ войникъ, и спечелилъ своитѣ еполети и своя кръстъ на бойно поле. Гласътъ му, сипкавъ и слабъ, особено противорѣчеше съ почти гигантската му снага. Казваха ми, че той е добилъ тоя странenъ гласъ отъ единъ куршумъ, що го пронизалъ на кръзъ въ битката при Бѣлица.

Като се научи че азъ съмъ излѣзълъ изъ училището въ Княжево, той се намръщи и

продума: „Моя поручикъ умрѣ вчера“. Азъ разбрахъ, че той искаше да каже: „Това сте вий, който трѣбва да го замѣстите, а вий едва ли сте способни.“ Една остра дума трепна на устата ми, но азъ се сдържахъ.

Мѣсецътъ се възе задъ редута, лѣжащъ на два топовни гърмежа далечъ отъ нашия бивакъ. Той бѣше пъленъ и червенъ, както обикновенно всѣкога при изгрѣване. Но тази вечерь той ми се показа извънредно голѣмъ. За минута редутътъ се очерта черъ върху освѣтления кржгъ на мѣсецътъ. Той приличаше на конусъ отъ нѣкой вулканъ въ минута на изверженіе.

Единъ старъ войникъ, до когото азъ се намирахъ, забѣлѣжи цвѣтътъ на мѣсеца. „Твърдѣ е червенъ, продума той: — това показва, че скжпо ще ни струва прѣвзиманието на този знаменитъ редутъ.“ Азъ всѣкога съмъ билъ суевѣренъ и това прокобяване, особено въ тази минута, ме жегна. Азъ си лѣгнахъ, но неможахъ да заспя. Станахъ пакъ и нѣколко врѣме ходихъ, гледащъ на неизмѣримата огнена тъсма, която пристилаше височинитѣ отвждъ селото.

Като мислѣхъ, че свѣжия остъръ въздухъ е вече доста ободрилъ кръвьта ми, азъ се върнахъ при огъньтъ, обвихъ се грижовно въ шинельтъ си, затворихъ очи, надѣящъ се, че ще ги открия не по-рано отъ зори.

Но сънътъ съвършено ме отбѣгваше. Неусѣтно моитѣ мисли взéмаха единъ тѫженъ колоритъ. Мислѣхъ си, че азъ нѣмамъ ни единъ приятелъ между стотинитѣ-хиляди хора, които покриватъ равнината. Ако бѫда раненъ, ще ме захвърлятъ въ нѣкоя болница, оставенъ безъ внимание отъ невѣжитѣ хирурзи. Мина ми прѣзъ ума всичко, шо бѣхъ чувалъ за хирургическитѣ операции. Сърцето ми буйно тупаше и азъ машинално размѣстяхъ, като единъ видъ броня, кърпата и портофейлътъ, които носѣхъ на гѫрдитѣ си. Давѣше ме умора, азъ въздишахъ всѣка минута, и всѣка една минута по нѣкоя зловѣща мисъль се възраждаше съ повече и повече сила, догдѣто най сетнѣ внезапно не ме разбуди.

Между това умората надви, и азъ бѣхъ съвършенно заспалъ,когато би утренната заря. Ние се наредихме, провѣриха ни, послѣ сложиха пушкитѣ на пирамиди и всичко прѣдвѣщаваше, че ний ще прѣкараме спокоенъ день.

Около часътъ по три дойде единъ адютантъ и донесе заповѣдь. Заповѣдаха ни да си вземемъ оръжията; нашитѣ стрѣлци се разпръснаха по полето; ний полека ги послѣдвахме и слѣдъ двадесеть минути съзрѣхме сичкия турски аванпостъ какъ се примъква и влиза пакъ въ редута.

Единъ отрядъ артилерия се останови отъ дѣсно, другъ отъ лѣво, но и двата доста да-

лечъ отъ насъ. Тѣ почнаха твърдѣ живъ огънь върху неприятелтъ, който бързо и енергично отговори, и скоро редутътъ изчезна въ гжсти облаци димъ.

Нашиятъ полкъ бѣ почти закритъ отъ турския огънь отъ една висока лжка. Ядрата имъ падаха рѣдко при насъ, защото биеха прѣимущественo върху нашитѣ артилеристи, минаваха надъ главитѣ ни, и най вече що ни пращаха бѣ пръсть и дребни камъчета.

Тутакси щомъ заповѣдьта за настжпване бѣ дадена, моя капитанъ ме изгледа съ едно вниманиие, което ме накара на два-три пжти да погладя съ ржка младежкитѣ си мустачки, съ колкото ми бѣ възможно по-спокоенъ видъ. Наистина менъ не бѣше ме страхъ, и единственно се бояхъ, да не би да помислятъ, че дѣйствително азъ се страхувамъ Да се държа геройски спокоенъ помагаха ми още и безврѣднитѣ ми ядра. Самолюбието ми подсказваше, че азъ съмъ изложенъ на голѣма опасность, понеже се намирахъ подъ огъньтъ на една батарея. Азъ се чувствувахъ така спокоенъ, и драго ми бѣше като си мислѣхъ, какъ ще разказвамъ за прѣвзиманието на М.

Полковникътъ мина покрай нашата рота; той ми каза: „Е добрѣ! Ще има да видите доста зоръ въ това първо сражение“. Азъ се усмихнахъ войнственно, като оттърсихъ ржкава на дрѣхата си, върху когото бѣ се посипа-

ла пръсть отхвърлена отъ едно ядро, паднало на тридесеть крачки далечъ отъ мене.

Види се, турцитѣ съгледаха слабото дѣйствие на ядрата, та ги замѣниха съ гранати, които можаха по-лесно да ни достигатъ въ падината, гдѣто се бѣхме разположили. Едно доста силно разпръсквание на граната ми свали шапката и уби едного близо при менъ.

„Поздравлявамъ ви, ми каза капитанътъ, когато азъ подигахъ шапката си,—за днесъ избавени сте само съ това„. Азъ знаяхъ за онова войнишко суевѣрие, въ което думитѣ *non bis in idem**) е такава сѫщо аксиома на бойно поле, както и въ сѫдилище. Гордо наложихъ шапката си. „Това се казва да поздравишъ нѣкого безъ церемонии,“ казахъ азъ, колкото можахъ по-весело. Тази ненамѣсто шега прѣдъ видъ на обстоятелствата, излѣзе прѣвъзходна. „Съ̀радвамъ ви, повтори капитанътъ: нищо повече не ще ви сполети и вие ще командувате рота още тази вечерь, защото чувствувамъ добрѣ, че нѣщо ще ме огрѣе. Всѣкога кога съмъ бивалъ раняванъ, стоящий до менъ офицеръ го е повалялъ смъртоносенъ куршумъ; и, продължи той съ единъ нисъкъ и плахъ тонъ: — неговото име всѣкога се е почвало съ буква П.“

Азъ се показахъ твърдъ; повечето хора

---

*) Всѣко прѣстѫпление еднажъ само се сѫди).

би направили сѫщото. На повечето хора, сѫщо като на мене, тия пророчески думи биха направили впечатление. Новобранецъ, какъвто бѣхъ азъ, почувствувахъ, че немога да посветя никого въ чувствата си, и че азъ винаги трѣбваше да бѫда хладно неустрашимъ.

Слѣдъ половинъ часъ, огъньтъ на турцитѣ значително намалѣ; тогава ние излѣзохме изъ задъ нашето прикритие, за да нападнемъ редутътъ.

Нашиятъ полкъ състоеше отъ три дружини. На втората бѣ опрѣдѣлено да нападне редутътъ изотзадъ; другитѣ двѣ трѣбваше да удрятъ на пристѫпъ прѣко. Азъ бѣхъ въ третята дружина.

Като излѣзохме изъ-задъ единъ видъ насипъ, който ни закриваше, посрѣшнаха ни единъ слѣдъ другъ нѣколко пушечни залпове, които причиниха твърдѣ малка щета въ редоветѣ ни. Писъкътъ на куршумитѣ ме смая: често обръщахъ глава, съ което давахъ поводъ на другитѣ си, обръгнали вече на подобенъ шумъ, да се шегуватъ. Най сетнѣ, помислихъ си, битката не е нѣщо чакъ до тамъ ужасно.

Ний напрѣдвахме бѣгомъ, прѣдшествувани отъ стрѣлцитѣ; внезапно турцитѣ извикаха трикратно аллахъ, три пѫти раздѣлно аллахъ, замлъкнаха безъ да гърмятъ. „Не обичамъ азъ това мълчание, каза моя капитанъ: — това не прѣдвѣщава нѣщо добро“. Показа ми се, че

нашитѣ войници бѣха малко по-шумни, отъ колкото би трѣбвало, и азъ не можахъ да се въздържа да не направя едно сравнение въ себе си на тѣхния буенъ шумъ съ внушителното мълчание на неприятеля.

Скоро стигнахме до политѣ на редутътъ; полисадитѣ бѣха изпотрошени, земята разровена отъ нашитѣ ядра. Войницитѣ се впуснаха върху тѣзи нови развалини съ викове *да живѣе България!* по-мощни отъ колко може да се очаква отъ хора, които бѣха вече толкова викали.

Азъ издигнахъ очи, и никога нѣма да забравя зрѣлището, що видѣхъ. Димътъ повечето бѣ се дигналъ и стоеше като покривъ двадесеть крачки на високо надъ редутътъ. Чрѣзъ синкава една пара, задъ полуразрушений парапетъ, се съзираха турски гренадери съ издигнато оржжие, неподвижни като статуи. Като че ли и сега виждамъ всѣкой войникъ, съ лѣво око взрѣно въ насъ, а дѣсното скрито задъ насочената пушка. Задъ една амбразура, нѣколко крачки отпрѣдѣ ни, при единъ топъ стоеше войникъ, държащъ фитилъ въ ржка.

Прѣтръпнахъ и си помислихъ, че е дошелъ послѣдния ми часъ. „Ето хорото ще се почне, извика моя капитанъ. Легка вечерь!“ Това бидоха послѣдни думи, които го чухъ да проговори.

Биение на барабани екна въ редута. Ви-

дѣхъ да се снематъ всички пушки. Зажумяхъ и чухъ шумътъ на ужасенъ залпъ, послѣдванъ отъ викове и стенания. Отворихъ си очитѣ, учуденъ че още съмъ живъ. Редутътъ отново се пови съ димъ. Бѣхъ забиколенъ съ ранени и мъртви. Моя капитанъ бѣ простренъ прѣдъ нозѣтѣ ми. Главата му бѣ смазана отъ ядро и азъ бѣхъ опръсканъ отъ неговия мозъкъ и отъ неговата кръвь. Отъ цѣлата рота останахме прави само азъ и шесть души войници.

Подиръ тази сѣчь послѣдва моментъ на вцѣпенение. Полковникътъ, като тури шапката си на върхътъ на своята сабя, прѣхвърли се пръвъ чрѣзъ парапетътъ, като извика *да живѣе България!* Тозчасъ го послѣдваха всички останали живи. Немога да си припомня ясно, даже и сега що стана слѣдъ това. Не помня, какъ ний влѣзохме въ редутътъ. Бихме се гжрди срѣщу гжрди посрѣдъ единъ такъвъ гжсть димъ. че неможехме и да се виждаме. Вѣрвамъ че и азъ съмъ сѣкълъ, понеже сабята ми бѣ потънала въ кръвь. Най-сетнѣ чухъ да викатъ *побѣда!* и чрѣзъ разпръскващий се димъ, съгледахъ кръвь и мъртви, що бѣха покрили редутътъ. Особено топоветѣ бѣха навалени съ трупове. Около двѣстѣ души, съ българска униформа, въ безредица бѣха се сбрали на куцъ, едни като си пълнеха пушкитѣ, а други изтриваха щиковетѣ си. При тѣхъ стояха единадесеть души турски плѣнници.

Полковникътъ, потъналъ вь кърви, бѣше падналъ върху единъ строшенъ ящикъ, прѣдъ входа на редутътъ. Нѣколко войници шетаха около му; азъ се приближихъ до тѣхъ. — „Гдѣ е най старшия капитанъ?“ попита той единъ фетфебелъ. — Фетфебеля подигна рамена по единъ твърдѣ изразителенъ начинъ. — „А най-старший поручикъ?“ — „Ето господинътъ който дойде вчера,“ каза фетфебеля съвсѣмъ тихо. — Полковникътъ горчиво се усмихна.— „Хайде, господине, каза ми той, вий ще бж-дете началникъ; заповѣдайте тутакси да укрѣпятъ входътъ на редута съ тѣзи коля, защото неприятелтъ е силенъ; но генералъ К... скоро ще ни дойде на помощь.“ — „Полковникъ, му казахъ азъ, тежко ли сте раненъ?“ — „Опърленъ, драгий мой, но редутътъ е прѣвзетъ“.

Мисли и изречения

Всѣка война за освобождение е свещена.

Лакордеръ.

*
* *

Войната е актъ, чрѣзъ който единъ народъ се съпротивява на неправдата съ цѣна на своята кръвь. Всѣкждѣ, дѣто има народи, има законна причина за война, додѣто се получи удовлетворение.

Лакордеръ.

Нищо нѣма да стане безъ насъ; и общъ прогресъ ще има, ако му дойдемъ на помощь съ личния прогресъ, съ силата на своя характеръ, на своя разумъ . . . Отъ насъ зависи да прѣдвидимъ и да приготвимъ бждащето: то ще бжде такова, каквото го направимъ ние.

Аруйе.

*
* *

Добъръ човѣкъ не прави нищо съ цѣль да видятъ честностьта му, но що прави, прави го отъ любовь къмъ доброто, и дѣлата му сж единствена награда.

Епиктетъ.

*
* *

Човѣцитѣ отиватъ винаги да защитятъ своята земя, кога обстоятелствата изискватъ това, но ако ги въодушевява любовь къмъ отечеството, какво не може да се очаква отъ тѣхъ? Земята, която ги е родила, мѣстата дѣто сж живѣли тѣхнитѣ дѣди, морето, което мие скалитѣ, дълги спомени, дълга опитность, всичко застава около тѣхъ и ги зове на бой, всѣко туптене на сърдцето имъ произтича отъ нѣкаква мисъль, внушена отъ любовь или гордость.

Г-жа де Сталь.

*
* *

Не стига за жената да е добра, състрадателна и милостива по сърдце; трѣбва да бжде възвишена и горда, та да може да под-

крѣпи мѫжа си въ нещастие и въ изпитнитѣ на живота, и да го насърдчава тя първа въ мѫжкитѣ рѣшения.

Ф. Барни.

* * *

Би било, несъмнено, хилядо пѫти по-добрѣ да нѣмаше войски, всички народи да бѫдатъ така справедливи, че да не се нападатъ единъ други. Но додѣ се осѫществи тоя идеалъ, всѣки народъ е длъженъ да бѫде готовъ за да може да защити своята свобода или да накара да зачитатъ честьта му.

Х. Марионъ.

Какъ мислятъ дѣцата за бащитѣ си.

На десеть годишна възрасть дѣтето мисли, че баща му твърдѣ много знае.

На петнадесеть — мисли, че и то знае толкова, колкото и баща му.

На двадесеть — юношата смѣта, че поне два пѫти повече знае отъ баща си.

На тридесеть — той признава, че и баща му знае що годѣ.

На тридесеть и петь — че би могло за нѣкои нѣща да поиска съвѣтъ отъ бащата.

На четиридесетата си година човѣкъ дохажда до заключение, че пакъ бащата може да знае повече отъ него.

Отъ петдесеттата — той захваща да се съвѣтва съ баща си по всички важни въпроси-

И най-сетнѣ на шейсеть годишна възрасть, когато бащата е умрѣлъ вече, синътъ мисли, че покойниятъ е билъ най-уменъ, и най мждриятъ човѣкъ.

Критичнитѣ минути за младитѣ съпрузи.

Единъ уменъ скандинавски лѣкарь е казалъ слѣдньото: Има въ денонощието 5 минутки, въ които може да се съсипе единъ бракъ по-лесно отколкото въ останалитѣ 23 часа и 55 минути: то е врѣмето, когато съпругътъ на обѣдъ и вечерь се връща въ кжщи уморенъ отъ работа. Всѣка млада жена забѣлѣзва тогава, че мжжъ ѝ е раздразнителенъ и намръщенъ. Тя очаква отъ него да изрази своята радость, че я вижда, а той често пжти се задоволява да каже само едно сухо „добъръ день“, или „добъръ вечерь“.

Всѣка неразбрана и неопитна жена ще се разсърди отъ това. Отначало тя се сърди тайно, послѣ тя се смѣта вече за „ужасно нещастна“ и слѣдъ това се започватъ и отъ едната и отъ другата страна сръдни, които ще се обърнатъ послѣ на грубости. Послѣ остри и неприятни думи, мжжътъ ще почне да бѣга отъ кжщи—обикновено по кафенетата—ще се увѣри, „че жена му не го разбира“ и по тоя начинъ много бракове се разстройватъ.

Умната жена всѣкога внимава да срѣщне мжжа си весела, да отклони умората му и да избѣгне критичнитѣ петь минути.

РАЗКОВНИЧЕТО

Идиллия въ проза

Свѣтътъ е старъ, а азъ бѣхъ младъ. Свѣтътъ ми казваше, че сърцето ми ще ме ожени, безъ да пита главата ми, а азъ не го вѣрвахъ. Азъ бѣхъ младъ, а свѣтътъ е старъ.

Младъ бѣхъ и ученъ, и сиромахъ. И азъ мечтаехъ жена богата и образована.

Образована и богата мечтаехъ азъ моята жена. Но всрѣдъ тия мечти менъ се мѣркаха двѣ очи черни като вжглени, и двѣ устни чердвени като череша. И около устнитѣ двѣ трапчинки, които треперѣха отъ радость, когато устнитѣ се усмихваха, а се скриваха отъ жалость, когато тѣ се затваряха.

Тия очи, и тия устни, и тия трапчинки принадлежеха на една мила дѣвойка, гиздавата Лала. Тя бѣ селянка. Всичкото нейно богатство състоеше въ нейната хубость, всичкото нейно образование — въ нейното простодушие.

Простодушна и хубава бѣ тя и азъ обичахъ да я прѣсрѣщамъ по ливадитѣ на нейното село, гдѣто моитѣ занятия често ме завождаха.

Ливадитѣ бѣха край рѣката. Рѣката бѣ край гората. Задъ рѣката надъ гората се простираха като разкошни зелени губери, селскитѣ ниви. Тукъ-тамъ само се чернѣеха новооранитѣ угари. Отвждъ на небосклона, се си-

нѣеше Стара-Планина. Когато зарань слънцето освѣтѣше тая мила картина, неговата свѣтлина ту бѣгаше като златна трепка по рѣката, ту лъщѣше, като скжпоцѣнни камънье по роснитѣ капки. Една хубава хладнина вѣеше отъ къмъ рѣката. По нейния брѣгъ се заленѣеше дебела морава, отсамъ се червенѣеше шарена детелина. Тукъ изсвирваше нѣкоя уплашена чучулига, тамъ се обаждаше нѣкой скритъ пждпждъкь. Отъ врѣме на врѣме изпискваше бързия танчукъ или подхвъркаше тежката пездрованка. Пепеливи бѣлотръткы подскачаха по клончетата, жълти стръчиопашки се огледваха въ вадичкитѣ. Приятна, като дъхътъ на младостьта, идеше тънката миризма на разцъвтѣлата ливада; сладко, като шъпнение на любовьта, пристигаше далечното гукание на залибената гължбица. Всичко бликаше съ животъ, всичко пѣеше отъ обичь. На едно ближно дърво гласовитъ славей залъгваше съ пѣсни своята другарка. Далечъ нѣкждѣ по полето младъ овчарь възпѣваше на кавалъ своята годеница.

При тоя разкошъ отъ шарове, и звукове, и дъхове азъ пръвъ пжть видѣхъ Лала. При тоя разкошъ азъ обичахъ да приказвамъ съ нея, когато моята работа ме упжтваше въ нейното село.

И когато азъ нѣмахъ работа за нейното село, азъ си намирахъ. Нѣщо по-силно отъ

мене ме влѣчеше къмъ ония ливади, гдѣто азъ можехъ да видя Лала.

Да я видя само да си поприкажа съ нея. Защото азъ мечтаехъ жена богата и образована.

Все образована и богата мечтаехъ азъ, когато единъ день пакъ видѣхъ Лала въ селскитѣ ливади. Тя отиваше къмъ селото, азъ отидохъ къмъ нея. Срѣщнахме се и взѣхме да приказваме. И слънцето свѣтѣше, и птичкитѣ пѣеха, и цвѣтята миришеха по-вече отъ всѣкой другъ пжть. Като че бѣше праздникъ на природата.

Праздникъ за природата и праздникъ за Лала. Никога тя не бѣ ми се видѣла тъй хубава, тъй мила, тъй гиздава.

Тъй гиздава и мила и хубава бѣ тя, щото азъ неволно питахъ себе си: защо Богъ е далъ да диримъ у момитѣ и образование и богатство? Не стига ли имъ само хубостьта?

Азъ питахъ себе си — не стига ли имъ само хубостьта? — когато Лала се наведе и откжсна една трѣвичка.

— Какво е това? попитахъ я азъ.

Попитахъ я и я погледнахъ. Тя се зачерви.

— Трифилъ. Стори ми се, че е съ четири листца, че е разковниче, та го откжснахъ. Но измамила съмъ се била. Той билъ съ три листа.

Рече и се зачерви още повече.

— А защо ти трѣбва разковничето? попитахъ я азъ.

— За да си намѣря имание, отговори ми тя.

— А съ разковничето имание ли се намира? попитахъ я пакъ азъ.

— Отварятъ се и заключени врата, рече тя.

— А не отварятъ ли се и заключени сърдца?

Пакъ попитахъ азъ. Но тя не отговори.

— Слушалъ съмъ, прибавихъ азъ, че съ разковниче могли да се отварятъ и сърдца.

— Истина? попита тя.

Попита, но като че се раская, защо да пита, зачерви се още повече, и тъй се засрами, тъй погледна на долу, щото и азъ се разкаяхъ, че ѝ казахъ тая дума.

Ние слѣдвахме да вървимъ. Лала постоянно гледаше на долу, бѣ замислена. Ни една дума не можахъ да извадя отъ нейнитѣ уста.

Ни една дума отъ нейнитѣ уста, ни единъ погледъ отъ нейнитѣ очи. Тѣ бѣха приковани на земята, като че дирѣха въ нея нѣщо, като че търсѣха дупка, въ която да се скриятъ, да скриятъ и своя срамъ.

Внезапно, тѣ се вторачиха на едно мѣсто. Лала се спрѣ и за втори пѫть се наведе.

Наведе се и откъсна нѣщо и се изправи. Слънцето свѣтѣше и птичкитѣ пѣеха и цвѣ-

тята миришеха. И Лала се изправи по-свѣтла отъ слънцето, по-мила отъ птичкитѣ, по-граціозна отъ цвѣтята. И нейното лице пламна, и нейнитѣ гърди се повдигнаха отъ една чудна въздишка. И двѣ капки, като двѣ бисера, лъснаха въ нейнитѣ очи.

Двѣ капки, като два бисера, лъснаха въ нейнитѣ очи, и тя ми каза:

Мисля, че тоя пѫть намѣрихъ разковничето.

Каза ми и ми показа единъ трифилъ съ три обикновени листа и съ едно четвърто, мъничко и гиздавичко, като трапчинката на нейната устна. И съ тържествуващия погледъ на една чиста побѣдителка, тя хвърли това разковниче въ моята пазва, при моето сърдце.

И менѣ ми дойдоха на умъ моитѣ думи, че разковничето отваря сърца, и азъ погледнахъ Лала.

Тя плачеше. И азъ видѣхъ, че тя плаче отъ радость. И тия очи, и тия сълзи, и тая любовь къмъ мене, която така буйно избухваше, тъй покъртиха моето сърдце, щото азъ забравихъ образование и богатство и се заклѣхъ на Лала, че тя ще бѫде моя.

И азъ си държахъ думата, и Лала днесъ е моя.

Ние се вѣнчахме и сме честити. Ни една буря не затуля нашето слънце, ни една змия не отрави нашия рай. И азъ не мечтая вече жена богата и образована, и Лала не дири ве-

че разковниче, за да си намѣри съ него имание. И ние въ всичко сме сговорни съ нея, въ едно само не се съгласяваме. Тя все мисли, че моето сърдце се отвори отъ разковничето, а азъ все мисля, че то се отвори отъ нейнитѣ очи, отъ нейнитѣ сълзи, отъ нейната любовь.

И азъ още съмъ младъ, а свѣтътъ все си е старъ. Но азъ вѣрвамъ вече като него, че често сърдцето жени человѣка безъ да пита главата му.

И азъ вѣрвамъ още, че сърдцето хубаво прави, като не пита всѣкога главата. Но не знамъ дали въ всѣко отношение свѣтътъ е съгласенъ съ мене.

Може и да не е съгласенъ. Кой знае? Моята пора е тъй различна отъ неговата! Той отдавна е вече старъ, а азъ съмъ още младъ.

Смѣхории и анекдоти

Всѣкиму е познато колко бѣше разкошенъ французкия царь Людовикъ XIV; той разпилява ваше народнитѣ съкровища не само за несправедливи боеве противъ съсѣдитѣ си, но наймного съ беззаконния си животъ въ безбройнитѣ си палати; народътъ осиромашѣ отъ да-

дарътъ напраздно се мжчи да склони слугата си да идатъ на работа; той нито искаше да чуе, и чакъ на другия день стана отъ леглото.

Скжперникъ.

Нѣкой богатъ скжперникъ бидъ помоленъ писмено отъ брата си, който ималъ много дѣца, за една малка помощь.

Скжперникътъ веднага му отговоридъ съ тия думи: „Драги брате, твоето послѣдно писмо, съ което ме молишъ за помощь, не съмъ получилъ“.

* *
*

Не можете ли ми каза, дали това е мѣсецъ или слънце? — запита единъ пияница (който не можеше да разпознае мѣсечината отъ слънчевата свѣтлина) едного, който минаваше покрай него. — Жалъ ми е, че не мога да ви кажа, рече запитания, — азъ съмъ тукъ чуженецъ“.

Лѣнивото момче.

Едно момче, което било отгледано твърдѣ галено у дома отъ родителитѣ си, било много неприлежно и рѣдко отивало на училище и така не могло да се научи нищо, съ което да може послѣ да се хване на нѣкоя работа. Отъ какъ съвсѣмъ напуснало училищото, то се предало на картоиграене и пиянство, отъ

най-сетнѣ ракията го изпогорѣла и още младо зелено умрѣло. Неговитѣ прилежни съученици написали послѣ на гроба му тоя надписъ:

„Тукъ лежи теле, което ракията не остави да стане волъ“.

* *
*

Еднъжъ дошли та казали на единъ човѣкъ, че синъ му падналъ и си разбилъ главата. Той се замислилъ много на това; а кога го запитали, защо се е замислилъ толкова, отговорилъ: „Мисля, що ли ще да е това, което се е изгубило изъ главата на сина ми, като и до сега нищо нѣмаше въ нея“.

*
* *

Единъ селянинъ овдовѣлъ и никакъ не можелъ да се умири и утѣши за покойницата си, но кого стигнеше и срѣщнеше все съ сълзи на очитѣ си го спираше да му приказва. Еднъжъ, като билъ въ едно дружество съ повече свои приятели, почналъ да имъ приказва, колко била добра домакиня покойницата му, па заедно съ това почна горко да плаче. На това отгорѣ, единъ отъ тѣхъ му казва: „побратиме, това е истина, че покойницата ти бѣше добра жена, ала на това пъкъ има лѣкъ.“ „Какъвъ лѣкъ, брате — отговаря му той — какъвъ лѣкъ като на тази моя скърбь?“ На това приятелътъ веднага му каза: „Ти си още младъ и „ти си единъ человѣкъ, та ще се намѣри за тебе жевамъ“.

на — азъ имамъ три дъщери, ако щѣшъ да ти дамъ една.“ — Другъ му прѣдложи сестра си, трети роднината си, а четвърти снаха си. — Благодаря ви, братя, — отговори ужиления селянинъ; — азъ виждамъ, че въ това село днесъ по-добрѣ е да изгубишъ жена си, а не кравата си. Щомъ умрѣ жената, отъ десеть мѣста ме поканиха да взема друга; ала лани, кога умрѣ кравата ми, никой не се обърна да ме покани съ друга“.

*
* *

Една жена като гледала мжжа си, чё много обича да се занимава съ книги, рекла му: „Ихъ, мжжо, какъ не мога да стана на книга та да ме държишъ все на ржцѣ!“

— Добрѣ щѣше да бжде—рекълъ и той— ала ако да станеше на календарь, та да мога да те промѣнявамъ всѣка година“.

*
* *

Христоферъ Колумбъ откакъ откри Америка, единъ облакъ отъ испански авантюристи и нехранимайковци се струпаха въ тоя новъ свѣтъ, за да търсятъ злато, сребро и безцѣнни камъни. Прѣславнитѣ Иезуити не се забавиха да идатъ и тѣ между новооткрититѣ народи, за да умножатъ жителитѣ на рая. Ония бѣдни американци, на които испанцитѣ оплячкуваха всичкитѣ имъ имоти и безчес фамилиитѣ имъ, иезуититѣ ги горѣха

за да ги пращатъ право въ Авраамовитѣ обятия, безъ да иматъ нужда отъ очищение въ чистилището. Единъ день, като завеждали единъ американски началникъ на огнището за да го изгорятъ живъ, единъ отъ иезуититѣ го съвѣтвалъ да се покае и да цѣлуне кръста, та да иде на онзи свѣтъ право въ рая.

— Има ли тамъ испанци, попиталъ злочестия американецъ.

— Има, отговори иезуитинътъ, най-добритѣ сж тамъ.

— Като е тъй, извикалъ американецътъ, азъ не искамъ да ида въ рая.

Кметъ и писарь.

(Норвежска прикаака).

Едно врѣме живѣлъ единъ кметъ, който много обичалъ да се гордѣе прѣдъ селянитѣ. Много пѫти като ходилъ по пѫтя, на всѣки срѣщнатъ селянинъ викалъ:

— Ей, отбий се на страна! кметътъ минава.

Кралътъ на тази страна билъ много добъръ човѣкъ. Еднажъ той пожелалъ да види селския животъ. Облѣкълъ се въ селски дрехи и тръгналъ на пѫть.

Кметътъ срѣща краля и му вика:

„Т... Ей, пѫть стори, не видишъ ли, глупчо, вамъ

че кметътъ минава?!

Кралътъ се отбилъ настрана и снелъ селската си шапка; кметътъ веднага го позналъ и се уплашилъ.

А кралътъ му казалъ:

„Ела утрѣ при мене, въ двореца, и азъ ще ти задамъ три въпроса. Ако ти не можешъ да ми отговоришъ на тѣхъ, ще те накажа заради гордостьта ти.“

Кметътъ, не привикналъ да говори умно, не се рѣшавалъ да иде въ двореца, та повикалъ писаря си и му рекълъ:

— Иди при краля и отговоряй вмѣсто мене.

Облѣкълъ се писаря въ дрехитѣ на кмета и отишълъ въ двореца. Кралътъ стоялъ на тронъ, облѣченъ въ скжпоцѣнни одежди и съ златна корона. Той не позналъ писаря.

— А-ха, и ти си дошълъ, — му казва кралътъ. — Я ми кажи: колко пжть има отъ истокъ до западъ?

— Колко пжть ли?... Единъ день, отговорилъ писарьтъ.

— Какъ така! почудилъ се кралътъ.

— Ето какъ: сутринъ слънцето излиза на истокъ, а надвечеръ дохожда на западъ, дѣто се и скрива.

Този отговоръ се харесалъ на краля.

Той задалъ другъ.

— Кажи, колко пари струвамъ азъ, заедно съ короната и съ скжпитѣ дрехи?

— За Исуса Христа дали 30 сребърника,— казалъ писарьтъ, — за тебе повече отъ 20 не бива да се дава.

— Хубаво,—проговорилъ кралътъ; — а сега узнай, какво мисля азъ въ тая минута.

— Ти мислишъ, че прѣдъ тебе стои кметъ, пъкъ азъ не съмъ кметъ, а писарь.

Тогава кралътъ, удивенъ отъ разума на писаря, казалъ:

— Бѫди ти кметъ а кметьтъ нека бѫде писарь.

Тъй че, гордѣливия кметъ станалъ писарь.

Прѣведе отъ руски: Ст. П. В.

ОБЩА СТАТИСТИКА

Вода и суша.

Повърхностьта на земното кѫмбо се състои отъ вода и суша . . 510,000,000 кл. клм.
Суша . . . . . 135,000,000 кв. клм.
Вода . . . . . 352,000,000 кв. клм.
Неизслѣдвани полярни (ледни) страни . . . . . 22,500,000 кв. клм.

Пространство на частитѣ на свѣта.

Европа . . . . . 8,681,570 к. в.
Азия . . . . . 38,846,447 к. в.
[illegible]ка . . . . . 26,361,213 к. в.
Вамъ [illegible] . . . . . 34,210,017 к. в.
и Океания . . . . 7,845,755 к. в.

Население на земното кълбо.

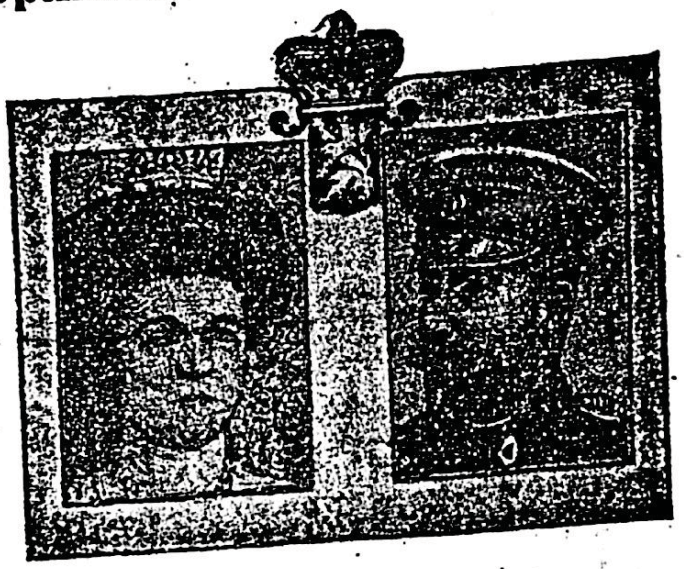
Европа	435 милиона	жители
Азия	831 „	„
Африка	127 „	„
Америка.	167 „	„
Австралия и Океания . .	7 „	„
Всичко:	1,567 милиона	жители

Религии и езици

По цѣлото земно кълбо говорятъ се 3,064 езика и има около 1,000 различни религии. Споредъ най-новитѣ прѣсмѣтания християни има 536 милиона души; мухамедани 175 милиона души; юдеи 11 милиона души; конфуциисти 300 милиона души; брамисти 214 милиона; будисти 121 милиона души. Съгласно тѣзи изчисления на 1000 се падатъ 337 християни; 7 юдеи; 110 мохамедани и 533 останалитѣ вѣроизповѣдания.

Числото на мжжетѣ е приблизително равно на числото на женитѣ. Четвърть отъ населението умира прѣди 17 годишна възрасть. Отъ 1000 души само 1 достига до 100 години и 6 души до 65 годишна възрасть.

Държавитѣ и Господаритѣ.

Българія

Царь Фердинандъ I.

Рож. 26 февруари 1861 год. Възцарилъ
августъ 1887 год. Пространство 96,873. кв. к
ление 4,329,108 жители Столица София 102,76

Сърбія

Краль Петъръ I.

Рождение 29 юни 1844 г Възцарилъ
юни 1903 г. Прост. 48,586 к. к. м. Населени
жители. Сл Бѣлградъ 100,000 жители.

Гърция

Краль Георги I

Рождение 24 дек. 1845 г. Възцарилъ се на 5 юний 1863 г. Прост. 84,680 к. к. м. Нас. 2,650,000 ж. Ст. Атина 130,000 жители

Черна Гора

Краль Никола

Рожд. 7 октом. 1841 г. Възцарилъ се на 14 авг. 1861 год. Простр. 9,030 к. к. м. Население 250,000 ж. Ст. Цетина 2.500 ж.

Русия

Императ. Николай II

Рожден. 18 май 1868 г. Възцарилъ се на 11 ноем. 1894 г. Прост. 21,666,200 к. к. м. Население 166,107,700 ж. Ст. С.-Петербургъ 1,500,000 жители.

Румания

Краль Каролъ I

Рожден. 20 апр. 1839 г. Възцарилъ се на 2 май 1866 г. Простр. 129,948 к. к. м. Нас. 6,000,000 ж. Ст. Букурещъ 290,000 жители.

Австрия

Импер. Фр. Иосифъ

Рож. 18 ав. 1830 г. Възцарилъ се на 2 декемврий 1848 г. Прост. 622,270 к.к.м. Насел. 51,340,418 ж. Ст. Виена 2,085,000 жители

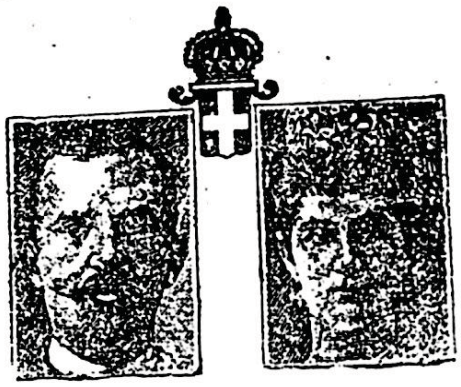
Германия

Импер. Вилхелмъ II

Рожд. 27 ян. 1859 Възцарилъ се на 15 юний 1887 г. Прост. 348,354 к. к. м. Нас. 64,925,995 ж. Ст. Берлинъ 2,750,000 жители.

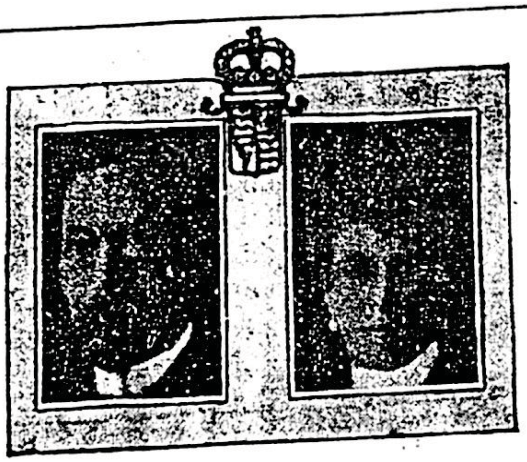
Италия

Краль Вик. Еманоилъ III

Рожд. 11 ноем. 1869 г. Възцарилъ се на 11 ноември 1900 г. Простран. 286,588 к. к. м. Нас. 35,947,686 ж. Ст, Римъ 515,000 ж.

Англия

Жоржъ V

Рождение 3 юни 1865 г. Възцарилъ се на 7 май 1910 год. Пространство 314,623 к. к. м. Население 43,976,827 ж. Ст. Лондонъ 6,000,000 жители.

Испания

Краль Алфонсъ VIII

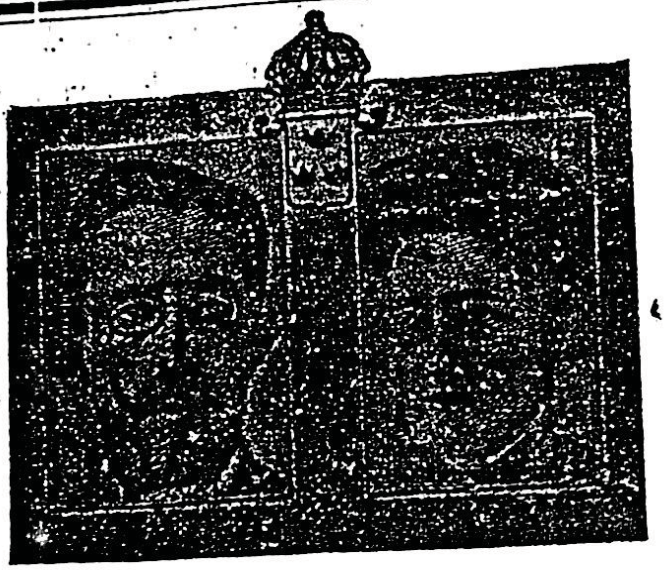
Рожден. 17 май 1886 г. Възцарилъ се на 17 май 1886 г. Пространство 507,006 к. к. м. Насел. 20,000,000 ж. Ст. Мадритъ 540.000 жители

Белгия

Дания

Холандия

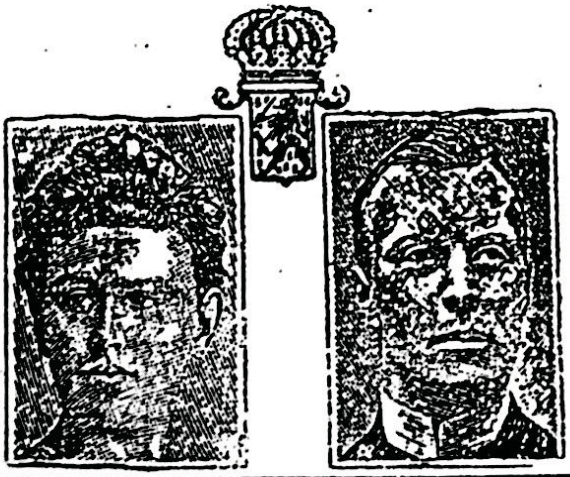
Швеция

Краль Густавъ V

Рождение 17 юний 1858 г. Възцарилъ се на 8 дек. 1907 год. Население 5,521,943 ж. Ст. Стокхолмъ 340,000 ж.

Норвегия

Краль Хаконъ I

Рождение 3 августъ 1872 г. Възцарилъ се на 18 ноем. 1905 г. Простран. 312,477 к. к. м. Насел. 2,299,827 ж. Ст. Християния 229,000 ж.

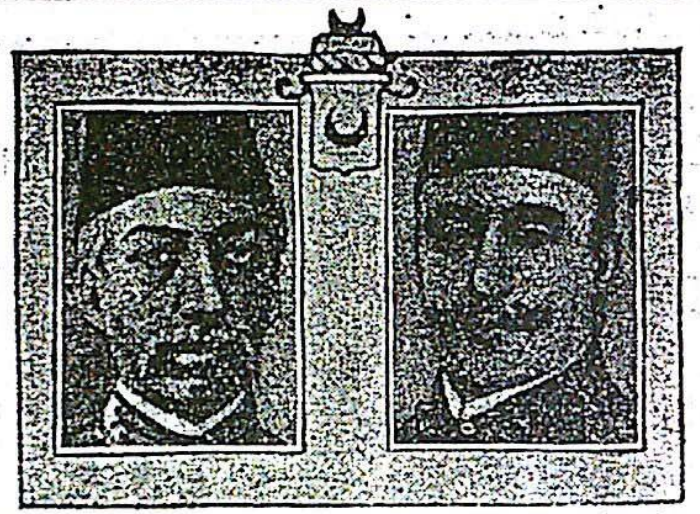
Монако

Князъ Албертъ

Рождение 13 ноемв. 1848 г. Възцарилъ се на 10 септ. 1880 г. Простран. 22 к. к. м. Население 19,121 ж. Ст. Монако 4,000 ж.

Турция

Султанъ Мехмедъ V Орѣст. Юсуфъ Изеддинъ

Рож. 11 окт. 1844 г. Възаар. се на 15 апр. 1909 г. Прост. 2.061.224 к. к. м. Насел. 30,000,000 ж. Ст. Цариградъ 1,180,000 жители.

ФРАНЦИЯ

Президентъ Поанкаре

Пространство 528,855 к. к. м. Население 39,601,509 жители. Ст. Парижъ 2,900,000 жители.

ЯПОНИЯ

Пространство 607,036, к. к. м. Население 68,606.613 жители Ст. Токио 1,400,000 жители.

РЕПУБЛИКА ПОРТУГАЛИЯ

Президентъ Теофилъ Брага

Население 5,428,132 жит. Ст. Лисабонъ 350,000 ж.

РЕПУБЛИКА ШВЕЙЦАРИЯ

Мюперъ, Президентъ за 1913 г.

Пространство 41,316 к. к. к. м. Население 3,325,023 жители Столица Бернъ 70,000 жители.